

nft

SVERIGE

Gjelder det **billige merker** eller **sjeldenheter**, **enkeltmerker** eller **blokkstykker** — Frimærkshusets udvalg av **svenske merker** i **ut-søkt kvalitet** er uovertruffet.

Samler De Sverige bør De ikke unnlate å ta kontakt med Fri-mærkshuset — send oss Deres **mankoliste** så sender vi Dem et tilbud.

Selvsagt **monterer** De merkene på VISIR-blader som De **opp-bevarer** i en **Gripen-perm**.

Facit 1966 — den skandinaviske spesialkatalogen med det **største opplag** bør selvsagt ikke mangle i noen skandinavia-samlers bibliotek. Enhver kjøper av Facit får siden **FH-Nytt gratis** tilsendt. I hvert nummer vil De finne en rekke interessante tilbud.

Den fornuftige samler gjør sine innkjøp fra

FRIMÄRKSHUSET AB

Mäster Samuelsgatan 3, Stockholm C,
Telefon - 08/24 96 50 - Sentralbord med linjer til
alle avdelinger. Telegramadr. «Frimärkskomp» —
Postgiro Stockholm 5 333 01

Facit og Visir får De fra Wennergren-Cappelen A/S, Oslo,
eller hos bok- og frimerkehandlerne.

2

NORSK FILATELISTISK TIDSSKRIFT

FEBRUAR 1966

Norsk Filatelistisk Tidsskrift

UTGITT AV NORSK FILATELISTFORBUND

Redaktør:

EIVIND EVENSEN

Postboks 49 . MINDE . BERGEN

Forretningsfører:

ODD GRAHM

Telf. 42 69 65 l.j. 871, privat 24 22 79.

Boks 875 Sentrum, Oslo 1.

Tidsskriftet sendes gratis til medlemmene i klubber tilsluttet Norsk Filatelistforbund.

Årsabonnement Norge kr. 20,—.

Annual Subscription all Countries kr. 20,—.

Løssalg kr. 2,50 pr. nummer:

Annonsepriser . Advertising rates:

Forside	kr. 150,—
1/1 side	» 175,—
1/2 »	» 100,—
1/4 »	» 60,—
1/8 »	» 35,—
1/16 »	» 25,—

Ved innrykking 6 ganger gis 10% rabatt på ovennevnte priser.

Små-annonser:

kr. 2,— pr. linje, minstepris kr. 10,—. Bare forskuddsbetalte småannonser blir tatt inn.

Opplag: 2350 eksemplarer.

Tidsskriftet kommer ut med ti nummer om året. I månedene mai/juni og juli/august blir det sendt ut dobbeltnummere.

Bestillinger på tidsskriftet, særtrykk, enkelte nummer samt korrespondanse angående annonser, sendes forretningsføreren

Forbundets postgironummer er: 69 268

Bankgironummer er: F 8299 B/179.

Korrespondanse angående tidsskriftets redaksjon sendes redaksjonen direkte.

Trykt hos Ed. B. Giertsen A/S, Bergen.

NORSK FILATELISTFORBUND

Sekretær Odd Graham, Postboks 875 Sentrum, Oslo 1.

*

President: Arnstein Berntsen, Oslo.

Visepresident: Leif Mürer, Moss.

Styremedl.: R. Breda Sørensen, Drammen. F. C. Svendsen, Bergen, Sig. B. Johnsen, Kristiansand S.

ARBEIDERNE FILATELISTKLUBB, boks 4240, Thorshov, Oslo 4,

Formann Leif Ullern, Sandakeravn. 10 B, Oslo 4.

Bytteleder Gustav A. Karlsen, boks 4240, Oslo 4.

BERGENS FILATELIST-KLUBB, boks 846, Bergen.

Formann Eivind Evensen, Ø. Fredlundvei 1, Minde.

Bytteleder F. C. Svendsen, Magnus Barfotsgt. 4, Bergen.

DRAMMENS FILATELIST KLUBB, Drammen.

Formann E. Langerud, Betzy Kjeldsbergs vei 50, Drammen.

Bytteleder Søren Sjulsen, Postkontoret, Drammen.

EGERSUND FILATELISTKLUBB, Egersund.

Formann Otto Skåra, Gamleveien, Egersund.

Bytteleder Ernst M. Jacobsen Humlestadgt., Egersund.

FREDRIKSTAD FILATELISTKLUBB, postboks 171, Fredrikstad.

Formann Heiman Johansen, Fredrikstad Bryggeri A/S.

Bytteleder Aage Rettvin, Mads Haraldsonsgt. 10, Fredrikstad.

GRIMSTAD FILATELISTKLUBB, Grimstad.

Formann Jac. B. Paulsen, Spedalen.

Bytteleder Th. Steen Gundersen, Grimstad.

HØNEFOSS FILATELISTKLUBB, Hønefoss.

Formann Sigurd Brenden, Hønefoss.

Bytteleder Henry Kristiansen, Hønefoss.

HÅLOGALAND FILATELISTKLUBB, boks 9, Harstad.

Formann Arne Bergan, boks 9, Harstad.

Bytteleder Kristian Dreiem, Gullhauggt. 12, Harstad.

KRISTIANSAND FILATELISTKLUBB, boks 301, Kristiansand S.

Formann Johnny E. Pedersen, Grågåsvæien 14, Vågsbygd.

Bytteleder Einar Simonsen, Augland, Vågsbygd.

LILLEHAMMER FILATELISTKLUBB, Lillehammer.

Formann Jørgen Sorgendal, Reichweinsgate 26, Lillehammer.

Bytteleder Ivar Odden, Peer Gynts vei 18, Lillehammer.

MOSS FILATELISTKLUBB, Moss.

Formann Bjørn Schjolden, Skoleveien 7, Rygge.

Bytteleder Frank Røraas, Nordskogv. 22, Dyre, Moss.

NORSKE MOTIVFILATELISTER.

Formann Odd Graham, Nordterrassen 7, Jar.

Sekretær Reinert Rødland, Åsveien 8, Lysaker.

NOTODDEN FILATELISTKLUBB, Notodden.

Formann Øystein Dragland, Notodden.

Bytteleder Olav Langkaas, Notodden.

OSLO FILATELISTKLUBB, boks, 298, Oslo 1.

Formann Per Wibe Due, Gulleråsvn. 33, Vettakollen, Oslo.

Bytteleder Kristen Hangeraa, Arnebråtv. 7, Smestad.

SKIEN FILATELISTKLUBB, Skien.

Formann Karsten Ramstad, Skogplassene, Skien.

Bytteleder Rolf Abrahamsen, Boks 218, Skien.

STAVANGER FILATELISTKLUBB, Ø. Stokka, Stavanger.

Formann Jacob Schawland, Ø. Stokka, Stavanger.

Bytteleder Erl Pedersen.

TROMS FILATELISTKLUBB, postboks 281, Tromsø.

Formann M. Stausbøll, postboks 281, Tromsø.

Bytteleder Kr. Wilhelmsen, Tromsø:

ØRSTA FILATELISTKLUBB, Ørsta.

Formann kunstmålar Karl Straume, Hovdebygda p. å.

Bytteleder kjøpmann Sigurd Sveen, Ørsta.

ÅLESUND FILATELISTKLUBB, Lihauggt. 2, Ålesund.

Formann Nikolai Helseth, Keiser Wilhelmsgt. 25, Ålesund.

Nordiske land på auksjon i London

17. og 18. mars 1966

Over 200 lotter NORGE nr. 1

med mange par, striper og på brev. Nummer- og datostempler. Den ettertraktede «dobbeltfoten» og «craked plate». Senere utgaver omfatter bl. a. et større utvalg posthorn med mange sjeldne helark, etc.

Sverige Skilling Banco omfatter bl. a. et utsøkt helbrev med 3 stk. 3 skilling banco pluss 1 4 og 1 8 skilling banco — beregnet pris 4.000 kr.

En praktfull samling **Dansk Vestindien** utbys intakt for 50.000 kr. Dertil et flertall fine ting fra **Danmark, Finland og Island**.

Auksjonskatalog med 15 sider illustrasjoner kr. 8,—.

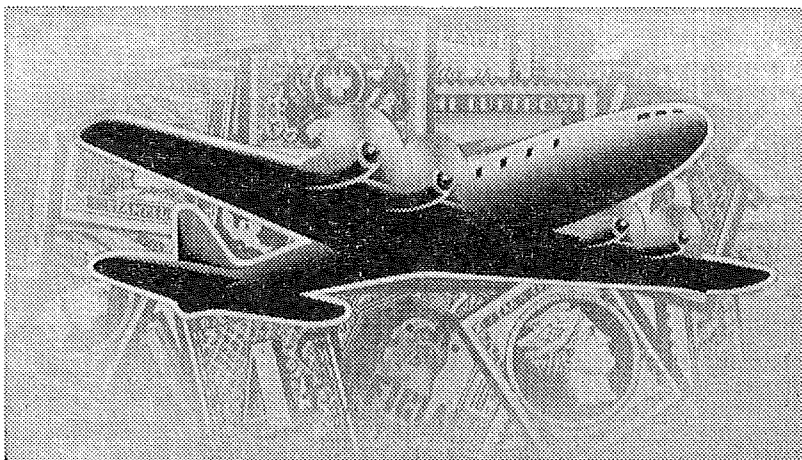
HARMER ROOKE & CO. LTD.,

2 Arundel Street, Strand, London W.C.2., England.

Medlem av Stanley Gibbons-gruppen.

Når De skriver — nevnt da at De så annonsen i NFT.

AUKSJON I ZÜRICH 7.-12. MARS 1966

Utstykkning av en meget stor spesialsamling der de nordiske land forekommer meget rikholdig

NORGE

SVERIGE

FINNLAND

DANMARK

Luksuskatalog med over 7000 lotter og 92 fotoplansjer hvorav 8 i originalfarger, står gratis til disposisjon for alvorlige reflektanter.

Vi ber våre tidligere kunder om ikke å bestille katalogen før i slutten av februar da den innen den tid automatisk skulle være kommet dem i hende.

CORINPHILA ZÜRICH
BAHNHOFSTRASSE 102

Når De skriver — nevnt da at De så annonsen i NFT.

Blad fra frimerkeauksjonenes historie

Av Petter Røssevold

Frimerkeauksjoner spiller en viktig rolle i våre dagers filateli, og man ser i dagspressen rett som det er at det på auksjoner i London, New York eller andre steder er solgt frimerker som en vanlig norsk samler aldri vil ha sjanse til å kunne skaffe seg, dels på grunn av sjeldenhetsgraden, men mest på grunn av lommeboken.

Praksis å selge til høystbydende går århundreder tilbake. I babylonsk tid ble pikene solgt ved offentlig auksjon når de var gifteferdige, og det er også betegnende at ordet auksjon har sin opprinnelse i det latinske «auctio», og viser at de gamle romere ikke var fremmede for denne salgsmetode. Frimerkeauksjonene er nesten like gamle som filateli, idet den første ble avholdt i Paris den 29. des. 1865, og det var da lagret til en tysker ved navn Elb, som ble slegt. En samtidig skriver om ham: «Elb var svær, faktisk den største mann en så. Han var født i Dresden, flyttet til Paris hvor han ernærte seg som journalist og frimerkehandler. Da han døde og skulle begravnes viste det seg at graven var for liten, og begravelsen måtte stoppes så graverne kunne få utvide den.» Det var jo også naturlig da Elb veide ca. 200 kilo.

Auksjonen ble holdt i «Hotel Drout» hvor ca. 60 år senere den berømte Ferrari-samlingen ble auksjonert bort. Elbs lager hadde lokket frimerke- og kuriositetshandlere fra alle deler av Paris, men sammenlignet med våre dagers auksjoner var det helst en liten affære. Salget av hele lageret innbragte kun 800 franc. Et så stort beløp for en antageligvis verdiløs haug med papirskrap reiste uten tvil mange merkelige

kommentarer. De beste priser ble gitt for prøvetrykk og essays av egyptiske frimerker iflg. McArthur Maury i «Le Collectionneur de Timbres Postes».

Elbs auksjon ledet ikke hurtig til andre auksjoner, og det skulle gå 4 år før neste auksjon ble holdt; denne gang i New York. Det var John W. Scott som fikk auksjonen i stand. Den ble holdt i Clinton Hall Book Sale Room & Art Gallery. Og en våt ettermiddag i mai 1870 gikk lageret til en bankerott europeisk handlende samt en del andre ettertraktete merker under hammeren. A dømme etter en beskrivelse i «American Journal of Philately» var dette

Fortsatt s. 26.

Å kalle 1966 for et jubelår er selvsagt galt. Et jubelår feires jo hvert 25 år i den katolske kirke, og det er mangfoldige år til neste gang. Men det passer så godt å kalle 1966 for et filatelistisk jubelår — det er planlagt så mye å feire og juble for i dette året. Det er vel ikke så pent å begynne med seg selv, men vi i NFT er også oss selv nærmest, og da er det oss en kjær glede å henlede lesernes oppmerksomhet på fargen på årets omslag. Det er ikke slik å forstå at vi er plaget av sølvets grå hår, men for å poengtere det faktum at vi er begynt med vår jubelårgang. Om årgangen blir så mye å juble over får bli lesernes sak å avgjøre, og derfor dropper vi her temaet og kaster oss over årets andre begivenheter.

Det starter jo alt i mars med internasjonal juniorutstilling — Junofil — i Oslo til 25 års-jubileet for juniorklubben der inne. Det er vel faktisk den første internasjonale juniorutstilling her i landet, og det skal bli spennende å se resultatet. Nå er det jo trenede folk i klubben, og dessuten har de jo en stor og mektig seniorstab i ryggen, så det blir sikkert en meget verdig mønstring frempå vårparten. Så stor tilslutning utover landet får sikkert ikke utstillingen, og det har nok ikke arrangørene regnet med heller, for det er et meget beskjedent antall anmeldelsesblanketter som er sendt klubbene. Noe større hadde vel tilslutningen blitt hvis de hadde vært noe før ute med forhåndsmeldinger. Bortsett fra noen ord i et møtereferat har de ikke latt høre fra seg før i januar, og det er nå lovlig sent for en utstilling i midten av mars. Dette ikke ment som noen hard kritikk, men en forklaring på hvorfor tilslutningen blir så liten fra juniorene utenfor hovedstaden.

Filatelistisk jubelår

Årets store seniorbegivenhet blir jo lands- og representantskapsmøtet på Lillehammer i pinsen. Vi tror det var et klokt valg Forbundsstyret gjorde ved å la lillehammerne få arrangementet. Det ligger fin propaganda i en slik tilstelning, og den gjenskapte klubben der oppe trenger all mulig stimulans, og ros skal de ha for pågangsmøtet ved å ta på seg jobben. Det er større klubber som ikke våger det.

Den neste store mønstring blir jo utstillingen, NORFIL, i Oslo i september. Det er, vi holdt på si både synd og skam, at OFK ikke følger opp utstillingens navn med et nordisk arrangement — det hadde arbeids- og utgiftsmessig gått ut på ett. Vel vi trenger sannelig nasjonale utstillinger også for å få frem internasjonale samlinger, men det spørs om ikke slike arrangements burde overlates mindre klubber, og at moderklubben burde hive seg på større ting. Ingenting å gjøre ved det denne gangen. Om 5 år går et nytt tog.

Og så må vi ikke glemme klubbjubileene i Oslo, Bergen og Drammen med henholdsvis 80, 55 og 40 år — ikke de helt store og runde tall kanskje, men begivenheter som må feires. Det er nå langt fram dit enda — i Drammen i november og Oslo og Bergen i desember.

Men vi kan ikke bare være oss selv nok. Vi må også titte litt ut av vinduet, og da er det jo rimelig å minne om NORDIA 1966 i Helsingfors der nærsagt alt som finnes av norske utstillingssamlinger blir å finne i rammene. Det hyggelige er at også en del nye utstillere har våget seg frempå.

For å snu nesen hjemover igjen så er vel i grunnen den største begivenheten i dette filateliens norske jubelår, at Håndbok over Norges Frimerker vil få sin avslutning i og med bind II som vil se dagens lys ved sommerstider. Det blir en virkelig begivenhet. Vondord og diskusjon vil nok ramme bind II som det gjorde bind I, slik er det nå engang — intet blir fullkomment. La oss bare innstille oss på det, men det at verket endelig blir avsluttet er den største begivenhet som er vederfaret norsk filateli på mangfoldige år.

Jo det smaker avgjort av fugl — la oss håpe at alt vil gå bra og bli så vellykket som vi håper og tror.

Nasjonal frimerkeutstilling i Harstad neste år

Håper vi og formannen i Hålogaland Filatelistklubb, Arne Bergan

Norge er større enn mange vet av — også filatelistisk. Den første formulering er Nordahl Griegs — den siste vår egen. Det var nemlig det inntrykket vi satt igjen med etter en lang og hyggelig frimerkeprat med formannen i Hålogaland Filatelistklubb, Arne Bergan. Hva ville f. eks. medlemmene i Oslo Filatelistklubb si til at annethvert møte ble holdt la oss si i Drammen? Fullt så langt er det ikke mellom Harstad og Barknes, men gode, gamle norske 2 mil er det mellom de to stedene som er alternative møtesteder for Hålogaland Filatelistklubb. Og det er ingen Drammensvei og ingen hurtiggående jernbane der nord, men likevel tar folket, på Tore Hund sitt vis, seg på filatelistisk vikingetokt hver tredje uke.

Enda verre blir det jo for en spring å forstå de vanskeligheter de rent geografisk har å kjempe med der oppe når man får vite at det bare er halvparten av medlemsstokken som bor i og omkring Harstad. Resten er spredd fra Helgeland i sør til Vadsø i nordøst.

Grunnen til denne spredningen er forklarlig nok. Tar man for seg våre tre nordligste fylker så viser det seg at i det store Nordland fylke ikke finnes en eneste, i hvert fall offisielt, ordnet filatelistklubb. Det samme er tilfellet med Finnmark — null og niks, mens altså Troms har to — Troms Filatelistklubb med sete i Tromsø og altså Hålogaland med Harstad som hovedstad.

— Det er ganske underlig, bemerker Arne Bergan, at Bodø denne relativt sett i hvert fall, storbyen her nord ikke har en skikkelig klubb. Nå er jo byen i den senere tid blitt filatelistisk ille beryktet, men det finnes da en rekke samlere der — ærlige samlere, og det må være en oppgave for Forbundet å gjøre noe — forsøke å få noe i gang. Det er ofte ikke så store puffet som skal til. Det er jo mange måter å gjøre det på, og at behovet er til stede er opplagt, men det er vel ting man kan komme tilbake til på landsmøtet.

Hålogaland Filatelistklubb er en av de yngste i Forbundet. Den ble stiftet i februar 1952, og er altså ikke mere enn 14 år gammel. Men så rent liten er den ikke — førti medlemmer er ikke å knipse av, og det er formannens store håp å nå femti før femtenårs-jubileet neste år. Men den spredte medlemsstokken byr selvsagt på mange problemer, og for å holde det hele sammen har klubben sitt eget organ «Dobbelfoten». Redaktør er formannen himself, og som alle redaktører beklager også Arne Bergan seg over liten skrive-trang hos medlemmene.

— Utgivelsen av bladet blir derfor noe uregelmessig, unnskylder han seg med, men vi må ha dette bladet for å holde kontroll og kontakt med medlemsstokken. En ting som forresten forundrer meg når jeg leser referatene fra våre sørlige klubber, er den stolthet referentene viser når de kan fortelle at nå har det vært fellesmøte mellom de og de klubbene — klubber som det kanskje ligger 8 til 10 miles bred Europavei imellom. Sist sommer hadde vi et fellesmøte oppe hos oss også. Det var åtte medlemmer fra Harstadområdet og to fra Narvik som var på besøk i Tromsø. Det var såvisst ingen kveldstur — 27 mil var det å kjøre og dertil 2 ferjer. Men vi er vant til avstander, og hyggelig og givende var det, og Troms Filatelistklubb var et ypperlig vertskap. Det er så inspirerende å treffe sammen med andre samlere. Det er kontakt vi savner her oppe — det blir så lett innavl — vi ser og hører for lite. Selvsagt kan man abonnere på blader, og øse stoff derfra, men det er annerledes med det talte ord. Derfor var vi så glade for den lydbåndservice som var i sving i noen år, men som nå helt er dødd bort. Det må da være en oppgave for Forbundet å få noe slikt igang igjen, og det beste ville jo være å supplere lydbåndet med fargeslides av frimerker, av oppsetning, av fotos fra utstillinger etc. Det ville stimulere oss til ytterligere innsats.

→

„Franco“ 4 skill 1863

Jeg kommer tilbake til Deres nr. 7 for sept. 65 side 140, hvor De spør om noen kjenner til Franco-stemplet på 4 skill. 1863.

For meg ser stemplet ut til å være det hollandske Franco zonder Kastje. Dette stempel ble jo mest brukt in Kastje,

altså med ramme rundt, men forekommer også ikke rent sjelden uten ramme rundt, men ellers har jeg aldri sett stemplet anbragt på denne måten på hollandske merker eller brev. Vanligvis går stemplet tvers over merket.

Håper dette kan være til noen hjelp for eieren.

Vennlig hilsen

Anders Evensen.

Det beste ville selvsagt være med en foredragsholder i ny og ne, med våre moderne kommunikasjoner er det da ikke så langt selv nord til oss — selvom avstanden fra Tromsø/Harstad til Oslo er omtrent som fra Oslo til Middelhavet. Det er opplagt at behovet for kontakt stiger proporsjonalt med avstanden fra sentrum, og det er ingenting å legge skjul på at vi oppe hos oss følger oss noe stemoderlig behandlet. Vi har en beklemmende følelse av at for «de store gutta» eksisterer bare Håndboken og FIP.

— Skal dere feire jubileet neste år?

— Ja, det var tanken å få istand en liten klubb-utstilling.

— Hvorfor ikke en nasjonal utstilling?

— Vi tør vel nesten ikke tenke på det, men det ville jo være enestående å kunne se samlerne og de store samlingene oppe hos oss, men vi er jo få, og evnene strekker vel heller ikke til — heller ikke de økonomiske.

A jo da. Hålogalendingene kan nok lage nasjonal utstilling. Med det pågangsmot og den nørve har der oppe greier de nok det. Og her er det en oppgave for Forbundet å tre til, ikke minst økonomisk, men også med råd og veiledning. Hvem kan ikke tenke seg en tur nordover sommeren 1967 — nordover til Harstad — til midnattsol og frimerker og utstilling, og samvær med de nordnorske samlerne. Bare tanken må da gjøre Forbundsstyret både yr og glad. Hvis hålogalendingene vil ta på seg arbeidet med utstilling så må vi alle prise oss lykkelige over det, og alle gode krefter må krysse fingre for at det virkelig skal bli en filatelistisk sommerferie oppe i Harstad til klubbens 15-års jubiléum.

Tvi — tvi.

Junofil blir en suksess

Det er selvsagt farlig å selge skinnet før bjørnen er skutt, og det gjorde da heller ikke Arne Thune-Larsen da vi hadde han på telefonen angående Junofil. Men en glad ung mann var det, som kunne fortelle at da fristen løp ut den 31. januar var det anmeldt 15 norske samlinger — et tall omtrent som ventet. Den positive overraskelsen var Danmark som stiller med 10 samlinger, for ikke å snakke om Luxemburg med 11, England har anmeldt 7, Øst-Tyskland 5, Polen 4, Tsjekkoslovakia 4, Ungarn 2, og mange, mange flere. Det var ikke så godt å ha alt i hodet.

Den største skuffelsen var at det ikke var kommet et ord hverken fra Sverige eller Finland, men det tyder på at forsendelsen fra kommisjonærene er blitt noe forsinket. De kommer nok i tur og orden.

Når vi nevnte Danmark som en gledelig og positiv overraskelse så skyldes det ikke de 10 samlingene alene, men vel så mye at Danske Filatelisters Fællesfond har gitt en ærespris i kongelig dansk porselen. Det er en isbjørn våre danske venner har betenkt sine kjølige nordboer med. De Samarbejdende Juniorklubber i Danmark har videre gitt en porselensvase.

Norsk Filatelistforbund har gitt ærespris og plaketter, og selvsagt har moderklubben OFK hivd seg på premier sammen med Oslo Kommune. Bergen Filatelist-Klub har også gitt en pris.

Utstillingen vil omfatte 250 rammer, og det vil bli postkontor med spesialstempel i lokalet, og det blir laget en egen utstillingskonvolutt. Og, slutter Thune-Larsen, husk å skrive at det blir stor frimerketombola, og det er gevinst på alle nummer.

A jo, vi har sikkert dekning for vår overskrift.

Norske merker under hammeren

I mars måned kommer et større parti Norden opp på auksjon hos Harmer Rooke i London. Ikke mindre enn 200 stk. Norge I — alle platet — i par, striper og på brev. Såvel cracked plate som dobbeltfoten er med.

Corinphila i Sveits er heller ikke å knipse av i de første dagene av mars. Over 100 Norge nr. 1 skal da klubbes ut til beste betaler. Det er også en Norden-auksjon med over 7000 lotter. Katalogene for begge disse auksjoner er nå kommet, og det er så mye vakkert — spesielt Norge — at ingen seriøs norsk samler bør la denne sjeldne anledning gå fra seg.

Vi henviser forøvrig til annonser i begynnelsen av bladet — annonser som ikke sier for mye — tvert imot.

Spesialstempel til Verdensmesterskapet på ski

I anledning av verdensmesterskapet på ski 1966 vil det være i virksomhet et brevhus II med navnet: «Verdensmesterskapet på ski, Oslo 1966.»

Brevhuset, som vil være i virksomhet i tiden 14.—27 februar 1966, vil få eget datostempel.

Interesserte som vil ha post stemplet ved dette brevhuset, kan gå fram på følgende måte:

Adresserte og frankerte sendinger legges i ytre, frankert omslag adressert til Postverkets frimerkesalg til samlere, Oslo sentrum postkontor,

Analyse av kilovare - postforseglet og tubfrim

Av Lars Sørensen

Den første analysen gjelder for 1 kg brukte norske merker, postforseglet, levert fra Drammen Postkontor, kjøpt ved auksjon for kr. 40,— pluss omsetningsavgift.

Esken inneholdt i alt 3715 merker, hvorav 1607 ble kassert på grunn av diverse skader og stygge stempler.

2108 merker var brukbare hvorav 80 utenlandske. Pakken inneholdt følgende merker: (nummer etter Norgeskatalogen).

Nr./antall: Tjenestemerker 61/4 — 66/22 — 74/3 — 75/3 — 76/7 — 78/5 — 79/3 — 81/2 — 83/6 — 84/26 — 85/10 — 86/1 — 90/9 — 91/79 — 92/30. Tilsammen 210 tjenestemerker.

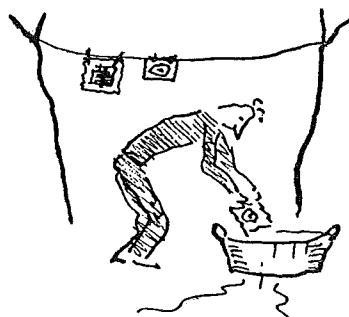
Vanlige merker: 240/12 — 350/1 — 351/1 — 353/1 — 388/22 — 390/4 — 392/41 — 401/1 — 403/1 — 421/1 — 432/1 — 437/2 — 438/4 — 453/23 — 454/8 — 455/6 — 456/40 — 457/37 — 459/1 — 460/41 — 461/67 — 462/130 — 463/7 — 467/43 — 468/13 — 469/277 — 470/281 — 471/372 — 472/19 — 473/8 — 482/3 — 485/1 — 488/1 — 492/2 — 493/7 — 497/23 — 498/1 — 499/33 — 501/8 — 503/1 — 505/51 — 506/1 — 507/51 — 508/27 — 509/5 — 510/22 — 511/2 — 512/9 — 516/5 — 517/5 — 531/7 — 523/69 — 526/5 — 532/4 — 534/3 — 535/2 — 536/4 — 538/1. Videre 20 danske, 3 sveitsiske, 11 italienske, 3 tyske, 19 svenske og 24 hollandske.

Katalogverdien (Norgeskatalogen for de norske, AFA-pris for de utenlandske) utgjør kr. 432,10. Herav kr. 62,90 på de utenlandske og 369,20 på de norske. Verdien av de norske som ligger over Norgeskatalogens minimumspris 10 øre utgjorde 276,60.

Den øyeblikkelige omsetningsverdi av de norske merker (solgt til frimerkehandler som massevarer) utgjorde kr. 33,62.

En tilsvarende analyse ble gjort med en tilfeldig kilo norske merker fra Tubfrim, Nesbyen, beste sortering, pris kr. 30,— pluss porto og etterkrav. Denne eske inneholdt i alt 3911 merker, hvorav 1687 var kassable. Av de 2224 brukbare var 61 utenlandske av allminneligste slag. De norske merker fordelte seg som følger: 886 tjenestemerker: 61/1 — 69/1 — 71/5 — 75/14 — 76/50 — 78/15 — 79/4 — 30 øre grønn/60 — 80/43 — 81/4 — 82/37 — 83/36 — 85/44 — 86/119 — 60 øre rød/398 — 89/6 — 90/33 — 91/15 — 92/1.

Vanlige merker: 240/7 — 245/2 — 252/2 — 312/1 — 333/4 — 354/1 — 362/1 — 364/6 —

388/10 — 390/3 — 392/20 — 396/2 — 402/1 — 432/3 — 451/1 — 453/7 — 454/9 — 457/2 — 460/111 — 461/1 — 462/12 — 464/3 — 467/3 — 468/5 — 469/13 — 470/10 — 471/3 — 481/10 — 485/1 — 494/1 — 495/1 — 496/1 — 506/2 — 507/1 — 511/1 — 513/12 — 514/22 — 515/3 — 516/2 — 517/11 — 519/2 — 520/90 — 521/5 — 522/8 — 523/70 — 526/17 — 527/624 — 531/3 — 532/3 — 533/1 — 534/1 — 536/2 — 538/1 — 540/5 — 541/1 — 542/3 — 543/2 — 544/4 — 546/3 — 547/3 — 549/7 — 551/3 — 552/16 — 553/1 — 554/2 — 555/4 — 557/1 — 558/2 — 559/1 — 90 øre Folkehøyskole/1 — 60 øre Røde Kors/43 — 90 øre Røde Kors/1 — 60 øre + 10 frigjøring/4 — 60 øre Europa 65/31 — 60 øre telekommunikasjon/39 — Danmark/2 — Italia/1 — Holland/1 — England/2 — Tyskland/7 — Sveits 2 — Sverige/8.

Katalogverdi av samtlige brukbare norske merker kr. 234,30. Katalogverdi av merker over minimumsprisen 10 øre kr. 28,10. Øyeblikkelig salgsverdi som massevarer kr. 23,27.

Lars Sørensen.

*

Det er oss like uforståelig hver gang at folk virkelig gidder å kjøpe kilovare, og ta på seg alt det sølet det er med vaskingen, når altså «før-tjenesten» er negativ slik herr Sørensen har påvist.

Det har fra samlerhold stadig vært klaget over at kilovaren er for dyr, men feilen ligger nok, kjære samlervenner, i at noen virkelig vil interessere seg for den slags. Blir etterspørselen mindre vil nok prisen også synke, men så lenge samlerne vil betale for å vaske frimerker for handlerne vil nok prisen holde seg på topp.

Red.

Frimerkepressen går.

Norge.

26. mai Det Norske Bibelselskap 150 år, 60 og 90 øre i dyptrykk fra Moestue.

14. juni Norges Bank 150 år, 30 og 60 øre i ståltrykk fra Norges Banks Seddeltrykkeri.

30. juli til minne om 150-årsdagen for Johan Sverdrups fødsel, 30 og 60 øre i dyptrykk.

29. oktober Eyde/Birkeland 40 og 55 øre i dyptrykk.

Danmark.

24. februar 25 øre grønn på alminnelig og fluoriserende papir til 100-årsjubileet for Det danske Hedeselskab.

Sverige.

Til veredsmesterskapet på skøyter den 18.—20. februar i Göteborg gir svenskene ut et frimerkehefte på 10 merker inneholdende 2 stk. 40 øre, blå, 4 stk. 25 øre, grønn og 4 stk. 5 øre, rød. Merkene er plassert mot hverandre slik at heftet inneholder alle verdier 3-sidig tagget med utagget både over og underkant. Merkene selges ikke enkeltvis, men i hefter alene. Hefteopplaget er 1.200.000, hvorav 300.000 har engelsk tekst. Utgivelsesdato 18. februar.

British Solomon Islands.

14. februar 15 merker i den kurserende serie overtrykket fra 1 cent til 2 dollars i anledning av overgangen til desimalverdier i cent og dollar.

Canada.

23. februar 5 cents med Newfoundlands våpen og blomsteremblem.

England.

28. februar 3d og 2s 6d til 900-årsjubileet for Westminster Abbey. Kirkens fødselsdag var riksignok den 28. desember så merkene kommer litt post festum — skjønt fest skal det være i kirken hele året ut. 3d i dyptrykk fra Messrs. Harrisons and Sons Ltd, og 2s 6d ståltrykk fra Messrs. Bradbury Wilkinson & Co. Ltd.

Frankrike.

14. februar 3 merker med tilleggsavgift til Røde Kors, alle i verdien 0,30 F med tillegg 0,10 F. Det er portretter av Saint Pierre Fourier, Francois Mansart og Marcel Proust.

5. mars 0,40 F katedralen i Bourges og 1,— F katedralen i Sens.

Grenada.

Ny bruksserie i verdiene 1, 2, 3, 5, 6, 8, 10, 12, 15, 25, 35 og 50 cent og 1, 2 og 3 dollar den 1. april. Motivene er hentet fra landets natur og dyreliv med dronning Elizabeths portrett ved siden av.

Irland.

Programmet for 1966 er følgende: i april en serie på 8 minnermerker til 50-årsjubileet for påskeopprøret i 1916. 7 av merkene er viet underskriverne på proklamasjonen, mens det 8. er til minne om dem som mistet livet i frihetskampen.

I august et merke til 50-årsdagen for Roger Casements død, i september Europamerke og senere på året et merke til Ballintubber Abbey. I sannhet et beskjedent årsprogram.

Jugoslavia.

Årsprogrammet ser slik ut:

Mars, sportserie, 0,30, gymnastikk, 0,50, ishockey, 1, roring, 3, ishockey, 5 dinar, roing.

April, en serie på 6 merker jugoslavisk kunst gjennom århundredene.

Mai, 0,30 dinar i anledning av det jugoslaviske kunst og vitenskapsakademi.

Samme måned seks innsektmerker.

Juni, seks merker og en minneblokk til 100-årsjubileet for Jugoslavias (Serbias) første frimerke — 1 og 2 cents avisportomerke 1866.

Samme måned 0,85 dinar for å markere 40-årsjubileet for radioamatørene, og 20-årsjubileet for den Jugoslaviske Radio Amatør Union.

Juli, 0,30 dinar til 25-årsjubileet for folkeopstanden mot tyskerne under krigen.

Samme måned, 0,30 dinar til 900-årsjubileet for byen Sibenik.

September, 0,85 20-årsjubileet for UNESCO.

Samme måned 0,30 dinar Barnas Uke med motiv en gammel bro i Mostar.

Oktober, 0,30 dinar barnemotiv til Barnas Uke.

November, nok en serie på 6 merker for jugoslavisk kunst gjennom århundredene.

Malaysia.

14. desember 3 sportsmerker til 3. SEAP-lekene. SEAP står for South East Asia Peninsula, og lekene omfatter idrettsmenn fra Burma, Cambodia, Laos, Malaya, Thailand og Vietnam. Lekenes motiv er 6 ringer flettet i hverandre. Merkemotivene er fotball, løp og stup.

New Zealand.

Den 5. januar et 4d-merke til den fjerde nasjonale speiderjamboree. Hovedmotiv speiderliljen.

Rhodesia.

17. januar merker fra den kurserende serie overtrykket «INDEPENDENCE 11th November 1965». Verdien på de overtrykte merkene er ½, 1, 2, 3, 4, 6 og 9d, 1s, 1s 3d, 2, 2s 6d, 5s, 10s og £ 1. Dessuten Churchill 5s minnermerke. De overtrykte merker har til dels meget små opplag fra vel 1 mill. på 2d ned til 39.300 for 5s. Churchill-overtrykket er imidlertid bare på 20.000 ekspl. Se ellers «Vi sakser».

Den 9. februar 14 nye bruksmerker.

Sansibar.

Ny bruksserie på 14 store og flotte merker med motiver fra landets natur og næringsliv. Utgivelsesdato ikke oppgitt.

Suriname

16. februar en ny bruksserie med fuglemotiv til erstatning av den kurserende fruktserien. Verdiene er 1, 2, 3, 4, 5, 6, 8 og 10 cents.

Sveits.

21. februar kulturhistoriske bygninger 1,30 og 1,70 fr. Samme dato 3 propagandamerker 10 c. Pro Natura, 20 c. 50-årsjubileum for industrien i Basel og 50 c for CERN — den europeiske kjerneforskningsorganisasjonen. Se ellers annonser og innlegg fra PTT.

USA.

22. februar 5 c George Washington. 16. april 5c til 150-årsjubileet for staten Indiana.

Østerrike.

28. februar S 1,50 til hundreårsjubileet for generaldirektoratet for post- og telegrafvesenet i Østerrike.

S 3. —, 8. mars for Maria Ebner-Escherbach, S 1,50, april. Prater 200 år. S 1,50, mai, til nasjonal kunstutstilling. S 3 —, august, første internasjonale messe i Welser, S 3 —, oktober, Redd Barna.

Churchill Omnibus-serie

Følgende land og verdier omfatter den store Omnibus-serien til Churchills ære og minne som kom ut den 24. januar.

Antigua ½ cent, 4, 25 og 35 cents.
 Ascension Island 1d, 3d, 6d og 1/6d.
 Barbados 1 cent, 4, 25 og 35 cents.
 Bahamas ½d, 2d, 10d og 1/—.
 Basutoland 1 cent, 2½, 10 og 22½ cents.

Bechuanaland 1 cent, 2½, 12½ og 20 cents.
 Bermuda 3d, 6d, 10d og 1/3d.
 British Antarctic Territory ½d, 1d, 1/- og 2/-.
 British Honduras 1 cent, 4, 22, og 25 cents.
 British Solomon Islands 2d, 9d, 1/3d og 2/6d.
 Brunei 3, 10, 15 og 75 cents.
 Cayman Islands ¼d, 1d, 1/- og 1/9d.
 Dominica 1 cent, 5, 15 og 24 cents.
 Falkland Islands ½d, 1d, 1/- og 2/-.
 Fiji 3d, 9d, 1/- og 2/6d.
 Fed. of South Arabia 5, 10, 65 og 125 fils.
 Gibraltar ½d, 1d, 4d og 9d.
 Gilbert & Ellice Islands ½d, 3d, 3/- og 3/7d.
 Grenada 1 cent, 3, 25 og 35 cents.
 Hong Kong 10 and 50 cents, \$ 1,30 og \$ 2,00.
 Mauritius 2, 10 og 60 cents, 1 Rupee.
 Montserrat 1 cent, 2, 24 og 42 cents.
 New Hebrides 5, 15, 25 og 35 gold centimes.
 Pitcairn Islands 2d, 3d, 6d og 1/-.
 St. Helena 1d, 3d, 6d og 1/6d.
 St. Kitts ½ cent, 3, 15 og 25 cents.
 St. Lucia 4, 6, 25 og 35 cents.
 St. Vincent 1 cent, 4, 20 og 40 cents.
 Seychelles 5, 15 og 75 cents, Rs 1,50
 Swaziland ½ cent, 2½, 15 og 25 cents.
 Tristan da Cunha 1d, 3d, 6d og 1/6d.
 Turks & Caicos Islands 1d, 2d, 8d og 1/6d.
 Virgin Islands 1 cent, 2, 10 og 25 cents (U.S.Cy).

Fra frimerkeauksjonenes historie

Fortsatt fra s. 19.

en begivenhet av *social* filatelistiske betydning, idet reporteren skriver: «da vår representant kom til auksjonen kl. 5.50 var det kommet en del personer, og blant dem bør nevnes herrene Daily og Williams som beskjedent hadde plassert seg på den bakerste benk, enn skjønt de som noen av våre viktigste og mest velhavende medborgere burde være berettiget til en prominent plass». Deretter følger en lang oppramsing av de som etterhvert kom, «shanking hands» og svarte på 101 spørsmål. Til tross for nærværet av dette glimrende utvalg av tidlige filatelistiske stjerner så synes ikke salget å ha blitt den suksess som var ventet.

Den totale omsetning var omkring 500 dollars, og noen bemerkelsesverdige kjøp ble gjort. Et sett vakre ubrukte franske merker gikk for \$ 3.13, et Hawaii 5 c «Missionary» ikke mere enn \$ 11.00, og hundre brukte 5 shillingsmerker fra Storbritannia gikk for \$ 1.63. (I dag ligger vel dette merke i pris 70—80 sh). En samling på 1800 merker i et album ble solgt for den lave pris av \$ 38.00, og skulle etter reporterens mening ha vært billig for hvem som helst til dobbel pris.

Den følgende september ble en annen auksjon holdt i samme lokaler og hvortil var fremmøtt 20 personer, og det totale salg ble \$ 170. — Det bevirket dog ikke til at Scott mistet motet, han arrangerte atskillige auksjoner i de følgende år, og i mars 1872 den første auksjon i Storbritannia, hos det kjente firma Sothesby Wilkinson & Hodge, Wellington Street, London.

Katalogens beskrivelse var: En særdeles utsøkt og blandet samling. Det var 275 salgsobjekter, som tiltrakk mange av de ledende samlere og handlere, og salgsbeløpet ble £ 253 eller \$ 1.250 etter daværende kurs, og en rekord for en auksjon av frimerker. Dommer Philbrick, som sto som auksjonens beskytter, må ha funnet forsamlingen temmelig høytidelig og reservert, for han uttalte etterpå at han hadde opplevet mere moro og mere vittighet i budene på en landsens auksjon over sprukket krustøy. Grunnen til at kjøperne

var tilbakeholdne var at Scott bød selv for på den måte å drive budene opp.

I 1873 ble det avholdt 2 auksjoner i London, og i de neste 10 år ble det tallrike auksjoner i USA, men det var først i 1888 at det ble arrangert regulære auksjoner i London dirigert av forskjellige firmaer, bl. a. dem Pullick & Simpson som var det første auksjonsfirma som solgte et enkelt merke for over £ 1000.

Ved utgangen av det nittende århundre var regulære frimerkeauksjoner en fast institusjon, og det er ikke lenger noen lokalaffære, bivånet av en håndfull relativt uinteresserte kjøpere.

Nutidens hurtige kommunikasjoner har gjort det mulig at et hvert salg kan bli internasjonalt i karakter, med kataloger sendt til alle deler av verden, og muliggjør bud fra samlere som bor tusentalls mil fra det sted hvor auksjonen holdes. Katalogen har undergått forandring, fra å være en enkel liste over auksjonsobjektene, er den nå blitt et høyt spesialisert verk utarbeidet av eksperter, som beskriver hvert objekt med minuttlig nøyaktighet. Katalogene er nå ofte blitt små kunstverk, i somme tilfelle sogar i fargetrykk og ettertraktet i ethvert filatelistisk bibliotek.

Den mest bemerkelsesverdige auksjon i de første 50 år av vårt århundre, er utvilsomt Ferrari-auksjonen i Hotel Drouot, Paris, mellom 1921—23. Tilsammen var det 14 auksjoner, og det totale salgsbeløp over £ 402.000 til daværende kurs. Ferrari-auksjonen var eventyrlig, og dette gjorde at samlere fra hele verden strømmet til. Dette resulterte i at prisene på mange merker kom betydelig høyere enn en kunne få dem for på det åpne marked. Til auksjonen var laget et sett kataloger som vil være en skatt i ethvert filatelistisk bibliotek. Stjernen i Ferrari-auksjonen var det enestående 1 cent merket fra Britisk Guiana, som ble solgt for £ 7.343.0.0 en rekord for et enkelt merke.

Også utenfor USA og Storbritannia var det blitt holdt en rekke auksjoner og enkelte britiske auksjonsforretninger hadde etablert filialer i USA og Australia.

I andre deler av verden hadde det gått sent med å få i stand frimerkeauksjoner. Dog ble det

så tidlig som i 1897 holdt en auksjon i Cape Town. Om denne begivenheten skriver Mr. Jurgens som selv var til stede, i *African Philatelist* i 1943: En tysker som var barber og bokselger hadde en samling gamle tyske stater og andre eldre europeiske merker, og da han døde besluttet enken å selge samlingen ved auksjon.

Blant objektene var også noen komplette serier Columbusmerker. Auksjonen ble holdt i et lite bakværelse til butikken, og de frammøtte var for det meste små snuskete utlendinger som alle bar den den gang fasjonable «bowling hat».

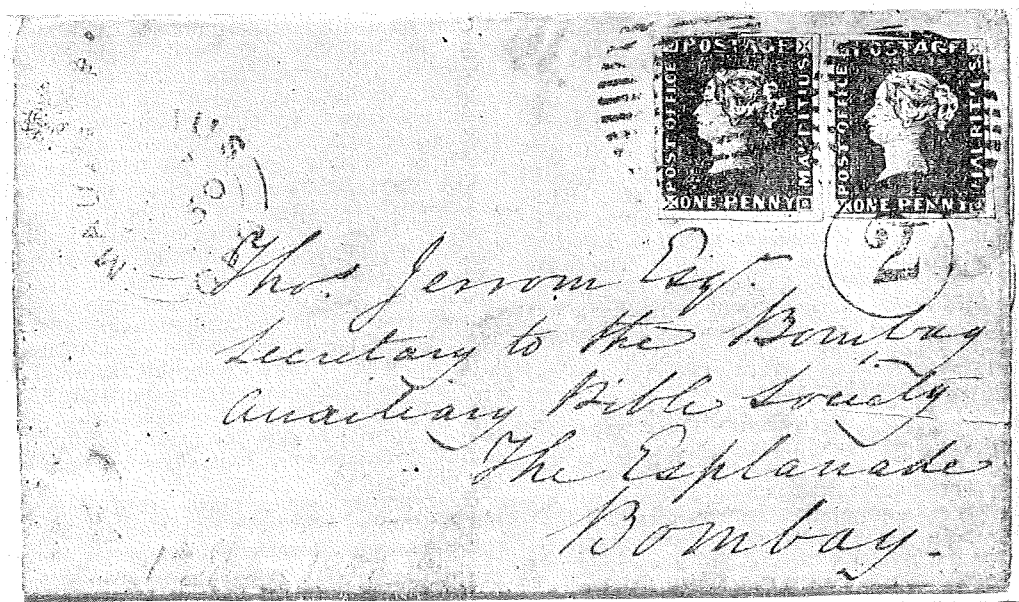
Det ble stor trengsel rundt bordet av oss ungdommer som gjerne ville ha tak i de ettertraktede Colombusmerker, og vi tok det meget ille opp da disse fremmede, som var ute etter de gamle tyske merkene, skubbet oss vekk da disse ble frembudt. Etter at auksjonen hadde vart en time var det en som bad om noe lys. Det var gass i værelset, og da en forsøkte å tenne lyset ble det en voldsom eksplosjon, hva nå enten denne skyltes gasslekkasje eller andre årsaker. Auk-sjonarius som hadde plassert seg på en stol oppe på en stor pakkasse ramlet i gulvet, bordet veltet og alle forsøkte på en gang å komme ut av døren som bare var 2½ fot bred. Dette ble den tragikomiske slutt på den første frimerkeauksjon i Syd-Afrika.»

Få år senere ble det holdt auksjon i Wynberg, men det ble senere Cape Town som ble senter for frimerkeauksjoner. Mr. Jurgens har også en annen fornøylig opplevelse i forbindelse med frimerkeauksjoner og denne er knyttet til en meget irriterende lege som var ivrig samler av gamle

europeiske merker. Han ble meget oppbragt når noen bød ham over på hans favorittland og ga alltid oss ungdommer skylden. Dette ledet til at han ble overbudt på merker som vi hverken hadde tenkt å kjøpe eller hadde bruk for. Ved en anledning hadde budene mot ham blitt meningsløse på en serie gamle tyske merker, hvorav han manglet ett. Til slutt fikk han tilslaget for 6 pund for merker som under normale forhold ville ha kostet ham et par shillings. Han ble grov og kjedelig, skriver Mr. Jurgens, og ønsket å vise at det bare var det ene merket han manglet. Han rev i stykker de merker han hadde, og tok selvfølgelig feil og rev i stykker det merket han manglet. Det gikk 15 minutter før auksjonen kunne fortsette.

Etter krigen har det vært holdt en rekke frimerkeauksjoner både på kontinentet, i London og New York og den mest bemerkelsesverdige av disse er Casparyauksjonen i New York, antagelig den største som noensinne er holdt. Der ble omsatt mange sjeldenheter til bemerkelsesverdige priser, men det ble også betalt høye priser for merker som i det åpne marked kunne fåes atskillig billigere. Da Faruk ble satt på porten som konge av Egypt ble bl. a. også hans frimerkesamling beslaglagt og solgt ved auksjon. Det mest bemerkelsesverdige ved denne auksjon var at kjøperne også fikk anledning til å ta Faruks store samling av pornografier i øyensyn.

I våre dager er det storauksjoner nær sagt hver eneste dag. De største i det aller siste er vel Burrus-samlingene som klubbes til enorme summer.

MOTIV og TEMA

Av Odd Grahm

Nobelprisvinnere

Området har fått atskillig tilgang på såvel frimerker som postale dokumenter etterat UNICEF ble tildelt 1965-års Fredspris. «United Nations International Children Emergency Fund» er nemlig i årenes løp erindret med frimerker fra mange land. Da UNICEF ble opprettet i 1946 var dets oppgave i første rekke å ta hånd om barn i de krigsherjede land, og å bedre helsetilstanden blant barn rent generelt. Og organisasjonen gjorde da også i de vanskelige etterkrigsår en strålende innsats. Som et spontant uttrykk for den takknemlighet Østerrike følte like overfor UNICEF for den hjelp som ble gitt østerrikske barn, hedret landet organisasjonen med et meget talende frimerke allerede i 1949: Et barn som strekker sine armer opp mot fredssymbolet — en due — og organisasjonens initialer på bakgrunn av FN-emblemet. Da FN i 1951 sendte ut sin første frimerkeserie var en av verdiene — 5 cent — viet UNICEF, en sterk hånd som griper en liten barnehånd, men først i 1953 ble UNICEF en av FN's permanente organer. FN sendte ved UNICEF's 15-årsjubileum i 1961 ut en serie på tre merker med samme motiv til heder for organisasjonens virksomhet. I mellomtiden hadde Belgia i 1958 utgitt en 16-merkers serie i anledning av verdensutstillingen i Bruxelles hvor alle grener av FN's virksomhet fikk sitt merke. 9 fers-verdien er viet UNICEF.

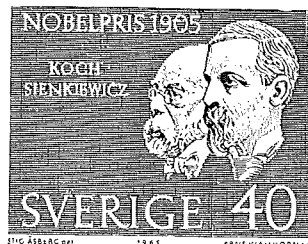
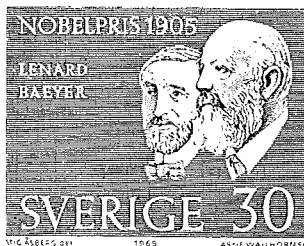

Følgende land har dessuten hedret UNICEF med frimerker: Dahomy (1964, 2 merker), Egypt 1959 (2), Formosa 1962 (2 samt 1 blokk), Haiti 1960 og 1961 (hvert år 3 merker), Honduras 1954 (1), India 1960 (1), Jugoslavia 1962 (1), Liberia 1954 (2 samt 2 blokker), Polen 1963 (3), Thailand 1963 (2), Togo 1961 (6), Tyrkia 1961 (3). Dette blir — hittil — 37 merker (samt 3 blokker), — og disse 37 merker kan nå innlemmes i en samling «Nobelprisvinnere».

Nobelprisene for 60 år siden.

Sverige fortsetter ufortrødent — uten det ønskelige norske følge, å minnes Nobelprisvinnerne for 60 år siden, og denne gang var turen kommet til de som ble hedret med prisene i 1905, med to merker og på hvert merke 2 portretter. 1905 års merker er unektelig bedre enn de av forgjengerne som hadde både tre og fire portretter på samme merke. To portretter kan la seg forsvare,

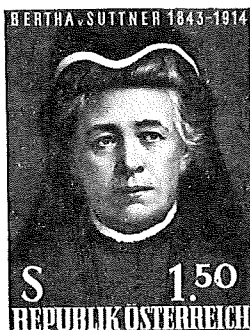
da kan man få frem brukbare portretter, men når det blir 3 som i 1962, 1963 og 1964 eller tilmed 4 som i 1961 blir det hele for gnidrete. Jeg tror man ville vinne på å la hver prisvinner få sitt merke, selvom serien derved ville bli større. Av monteringsgrunner — sett fra et egoistisk samlersynspunkt — er det også meget ønskelig. For ikke å snakke om at merkene som helhet ville bli penere.

På 30 öresverdien er avbildet Philip Eduard Anton von Lenard (1862—1947), tysk fysiker, professor ved universitetene i Kiel og Heidelberg, som fikk fysikkprisen 1905 for sitt arbeid med katodestrålene. På samme merke Johan Fridreich Wilhelm Adolf von Baeyer (1835—1917), tysk kjemiker, prof. ved universitetet i München, som fikk prisen i kjemi som erkjennelse for den fortjeneste han hadde innlagt seg for den organiske kjemis og den kjemiske industris utvikling gjennom sine arbeider vedrørende organiske fargeemner og hydroaromatiske forbindelser.

40 öresverdien viser Robert Koch (1843—1910), tysk lege. Han fikk medisinenprisen for sine undersøkelser og oppdagelser vedrørende tuberkulosen. Koch er forøvrig avbildet på frimerker fra en rekke land (Belgia, Danzig, Romania, Tyskland, Russland o. fl.) Koch var som bekjent en fremragende, genial forsker, han oppdaget miltbrand-basillen i 1876, påviste i 1878 at sårskyddsmidlene skyldes visse bestemte bakterier og ikke, som mange dengang trodde, hvilket som helst forråtnet stoff. Tuberkelbasillen oppdaget han i 1882, året etter kolerabasillen og i 1890 tuberkulinet, og var i flere år opptatt med studier av smittsomme sykdommer i tropene. Han var professor i Berlin, men etter oppdagelsen av tuberkulinet ble det bygget for ham «Institut für Infektionskrankheiten», hvis direktør han var til sin død.

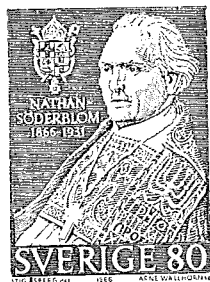
Henryk Sienkiewicz (1846—1916) som er avbildet sammen med Koch fikk Nobelprisen i litteratur for «sine storartede fortjenester som episk forfatter.» Hvem kjenner ikke «Quo Vadis»? Han finnes selvsagt fra tidligere på polske frimerker.

Fredsprisvinneren fra 1905, Bertha von Suttner (1843—1914) ble hedret med et vakkert merke i stort format i sitt fedreland Østerrike. Hun var født i Praha (som den gang var en by i Østerrike) som grevinne Kinsky, og tok i årene 1864—69 sangundervisning i Paris, Milano og Roma. 1876—85 oppholdt hun seg i Kaukasus (Tiflis), og på samme måte som slaget ved Solferino vir-

ket på Henri Dunant (1859) virket slaget ved Königgrätz i 1866 på Bertha von Suttner. Hun grunnla det østerrikske fredsselskap i Wien 1891, og deltok samme år i en fredskongress i Roma, og var med da den 1. fredskonferanse ble holdt i Haag 1899. Hun skrev en rekke romaner, men internasjonalt ry fikk hun som skribent ved sitt kampskrift «Die Waffen Nieder!» (1899) som ble oversatt til norsk i 1901 og 1906. Hun var honorær president i det permanente internasjonale fredsbyrå i Bern, og døde i Wien kort før 1. Verdenskrig brøt ut — den 21. juni 1914. Hennes portrett fins forøvrig på et tyrkisk merke i serien fra 1935 i anledning av den 12. internasjonale kvinnekongress i Istanbul, samt på et merke fra DDR 1964 (25 pf. i fredsbevegelsesserien).

I anledning av utsendelsen av det østerrikske merket 1. des. 65 ble det holdt en spesialutstilling i Wien «Nobelpreisträger auf Briefmarken», likesom det som 1. dagsstempel ble anvendt som stempelmotiv titelen på hennes kampskrift «Die Waffen Nieder.»

Ennu en fredsprisvinner skal tas med i denne oversikt: Nathan Söderblom. — Sverige hedret sin store sønn med to portrettmerker (60 og 80 øre) den 15. jan. i anledning av 100-årsdagen for hans fødsel. Etter prestevigsel i 1893 begynte han sine forskninger på det iranske religionsområdet, et arbeid han fullførte i Paris samtidig som han virket

som prest. Han tok den teologiske doktorgrad ved Sorbonne 1901, samme år ble han professor ved Uppsala Universitet. Som sådan fornyet han religionshistorien i Sverige, og hevdet under diskusjonen om forbindelsen teologi-kirke nødvendigheten av en fri teologisk forskning uavhengig av kirken. Hans utnevnelse til erkebiskop i 1914 ble derfor sterkt motarbeidet fra konservativt kirkelig hold. I mellomtiden hadde han fra 1912 vært professor i religionshistorie ved universitetet i Leipzig. I skyggen av den 1. verdenskrig innledet han det økumeniske samarbeide, og han er den egentlige grunnlegger av «Life and Work». I 1925 lyktes det ham å sammenkalle et økumenisk møte i Stockholm — den første samling av denne art siden kristenhetens splittelse i den tidlige middelalder. Han ble tildelt fredsprisen i 1930.

Også den tyske Forbundsrepublikk hedrer ham med et frimerke til 100-årsdagen.

FIP's Motivgrupper

Mange lesere vil kanskje spørre hva disse grupper står for, og det skal derfor gis en kort redegjørelse. Det er de opprinnelige «FIPCO-AG» som ved sammenslutningen mellom FIP og FIPCO ble overført til FIP's Motivkommisjon. Motivgruppene hører ikke inn under de nasjonale motivsamlereforeninger, men er internasjonale arbeidsgrupper for spesialområder, og de ledes sentralt fra Sveits og lederen er medlem av Motivkommisjonens Byrå (jfr. NFT 4/65). En motivgruppe har til oppgave å drive studier innenfor gruppens samleområder til felles nytte og glede, utgi motivlister (kronologiske fortegnelser over frimerker og postale dokumenter), bistå medlemmene med opplysninger og knytte nærmere forbindelser mellom samlerne av de områder som går inn under gruppens spesialområde. Flere av motivgruppene utgir også egne medlemsblad — som koster 7—10 kr. pr. år. Motivlistene får medlemmene til meget rimelige priser.

Flg. FIP-Motivgrupper er f. t. i virksomhet:

Musikk og Musikkinstrumenter, Teater, Kunsthistorie, Trykk og Papir, Skulptur, Arkitektur, Jernbaner, Elektrisitet, Skip og skipsfart, Biler, Post- og fjernmeldingsvesen, Medisin (legevitenskap), Røde Kors, Farmasi, Zoologi, Botanikk, Landbruk, kvegbruk og Vin, Forstvesen, Numismatikk, Heraldikk, Faner og flagg, Landskaper, Vannfall, Nasjonaldrakter, Rettsvesen, Kvinner, Nobelprisvinnere, Rotarybevegelsen, Esperanto, Olympiader, Atomforskning, Kristendommen, Flygevesen, Judaica.

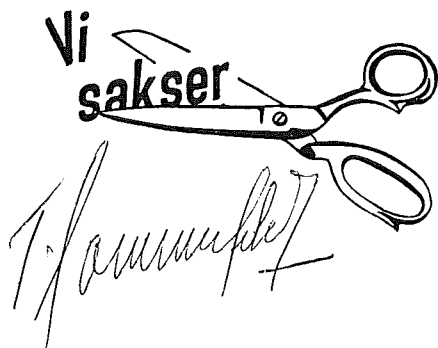
Alle som samler temaer som går inn i disse grupper vil ha megen nytte av å knytte kontakt også med en eller flere av motivgruppene. Medlemsbladene holder en åjour med nyheter og opplysninger, og motivlistene som utgis sparer samleren for arbeidet med å finne ut hva man skal kunne ta med i en samling — man kommer på en måte til «dekket bord» — hva pionerene på motivsamlingens område langt fra kom, man måtte nøyssommelig studere katalogene for å finne ut hvilke ting hørte med under det spesielle område, og også selv i de fleste tilfeller studere og forklare billedmotivet.

Ved henvendelse til sekretæren i «Norsk Motifilatelister» vil interesserte kunne få oppgitt adr. til lederne av ovennevnte motivgrupper.

Forøvrig er det tanken for «N-M-F» å anskaffe alle medlemsblad fra FIP-Motivgruppene, motivlister m. v. for utlån til sine medlemmer.

*

Nyeste motivliste er nettopp sendt ut fra motivgruppe II av Musikk ved professor Henx, Luxembourg. På 132 stensilerte sider i folioformat inneholder den en kronologisk sammenstilling av alle frimerker som er utgitt under områder som hører inn under begrepet musikk eller tangerer det: Musikk i sin alminnelighet, sang, dans, nasjonalhymner, teater og operahus, komponister, musikkinstrumenter, posthorn, noter på frimerker, diktere og forfattere som har tilknytning til musikken. Hvert merke har en kort beskrivelse, nr. etter Michel og Yvert, og et fyldig register letter bruken av listen. Den koster belg. frs. 125,— (17—18 n.kr.) og kan bestilles direkte ved henvendelse til Motivgruppen, adr. prof. Henx, Rue des Trevoires 9, Bonnevoie — Luxembourg.

Redaktøren har sendt meg noen utenlandske tidsskrifter for at jeg skulle gi et bilde av innholdet.

STAMPCOLLECTING — utkommer hver uke, utgis av Stamp Collecting, 42 Maiden Lane, Strand, London W. C. 2. Koster sh 47/6 pr. år.

Annonsemengden i disse utenlandske tidsskrifter er betydelig større enn i NFT. Frimerkemarkedet ute er også større enn her hjemme. Annonseene er interessant lesning. Man kan komme over mange interessante objekter og artikler om områder i filateli man ikke tidligere har vært borte i, som f. eks. B. Kleinberg's (320 Norbury Avenue, London S. W. 16) annonse over brev sendt rekommandert fra Rhodesia til London frankert med 2/6 merke — med tekst Independence 11th November 1965. Merket er ikke godkjent av det engelske postvesen og brevene forsynes med et stempel «Stamps not valid» (frimerkene ugyldige) og brevet påsettes engelske straffeportomerker. En interessant posthistorie for 30/—. Det gjør en generalsamling mere interessant enn bare fortløpende hovednummer — man føler seg ved filateli midt i verdenshistoriske brennpunkter.

En artikkel om Sierra Leone's overtrykksmerker utgitt i november i fjor er meget interessant. Man ventet i Sierra Leone på leveransen fra London av den selvklebende «Cola nut-stamp». De laveste verdier 1—2—3 og 5 cents merker var ankommet, men skulle ikke settes i sirkulasjon før resten av serien kom frem i midten av des. Da det var en slik mangel på 1—2—3 og 5 cents merker ble merkene av den selvklebende «Cola nut»-serien satt i sirkulasjon uten å avvete resten av seriens ankomst. Merkene ble imidlertid meget populære og på grunn av det lave pålydende, fort kjøpt opp av samlere ved siden av vanlig postalsk anvendelse. For å dekke manglen av disse småverdier ble det gitt beskjed om å overtrykke Verdenutstilling og Kennedy-merkene — forskjellige verdier som var på lager, med 1—2—3 og 5 cents. Da leveransen av Cola-nut-serien kom fra London, ble alle overtrykksmerkene innbrakt fra de forskjellige postkontorer for å kunne anvendes til salg til filatelister. Men hvor mange merker som ble levert tilbake fra poskontorene,

vites ennå ikke, det blir sikkert vanskelige merker å få inn i sin samling.

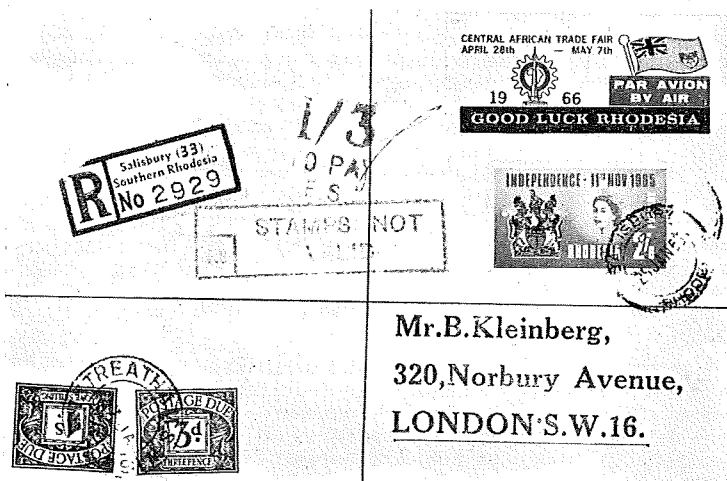
L' **ECHANGISTE UNIVERSEL**, utgitt av L' Echangiste Universel, Strasbourg, postcheckkonto Nr. 703, koster N.Fr. 12,— pr. år.

Det er naturlig at man i et fransk tidsskrift finner artikler om Frankrike og franske samleres interesseområder, og annonser over merker fra disse områder. Det gir en samler av disse land en god anledning til å komplettere sin samling.

L' Echangiste Universel bygger som NFT sin eksistens på å være en rekke filatelistklubbers organ.

I siste nummer var det en artikkel om utgavene fra Karpatene—Ukraine.

Karpatene—Ukraine — en del av Tsjekkoslovakia — fikk ved Münchenavtalen 26. sept. 38

selvstendig forvaltning — var ellers i statsforbund med Tsjekkoslovakia 15. mars 1939 erklærte Karpatene—Ukraine seg selvstendig og utga sitt første merke. Allerede dagen etter rykket ungarene inn i landet og innlemmet dette i Ungarn — og det forventes vanlige ungarske frimerker. Ungarn holdt landet besatt helt til 1945 ved de tyske og ungarske troppes sammenbrudd. Ved tilbaketrekningen av de tyske og ungarske tropper ble det dannet en provisorisk regjering og de ungarske merker i området ble overstemplet. I november 1945 ble området innlemmet i Sovjet—Russland — så siden anvendtes russiske merker i området. Det ble jo en interessant posthistorie for et så lite område. — Dette er interessant filateli.

En meget interessant ramme om en samling forresten — den annen verdenskrig. — Tenk hva oppbygningen av en slik samling kan gi en frimerkesamler av mange hyggelige timer ved albummet eller albummene.

PHILATELIC MAGAZINE — utkommer 2nen hver uke, Utgiver: Harris Publications Ltd., 27 Maiden Lane, London W. C. 2.

Et godt tidsskrift med mange artikler og mange opplysninger, spesielt kanskje om British Commonwealth.

Her finner vi en liten artikkel om frimerkebørsen i Paris — holdes i friluft — handlerne har sine egne boder — free lancer — går rundt og tilbyr frimerker — hele samlinger — spesialiteter. Har forresten besøkt denne frimerkebørs i friluft

engang — i regnvær, men det så ikke ut til å ha noen innflytelse på interessen.

PHILATELIC TRADER — utkommer 2nen hver uke, samme utgiver som Philatelic Magazine, abonnementet koster 20/— pr. år.

Dette tidsskrift spiller gjerne på handlerne, det ser man av annonsene, pr. 1 og pr. 10 stk. står det gjerne i annonsene. Mange pakkemerker er avertert — ønsker om kjøp av 1000x10 forskjellige Norge osv.

Tidsskriftet har imidlertid ofte mange interessante artikler. Som for eksempel en interessant artikkel om et nytt frimerkesentrum i London. I dag er jo Strand Londons frimerkesentrum, selv om det i en by av Londons størrelse finnes flere sentre med en rekke handle.

Det nye permanente frimerkesentrum er en stor nedlagt kino i London — ovenfor det kjente verdensfrima Stanley Gibbons. Kinoen skal omgjøres til et stort frimerke- og myntsentrum. En rekke kjente London-handlere har allerede sikret seg rom, flere kommer til. Tenk på hvor mange man vil treffe et slikt sted som har samme hobby og interesse som en selv.

Så er det en artikkel om det tyske frimerke-markedet, da sett fra handlerens side, mulighetene for forretning på det tyske marked.

Artiklen er interessant også for en frimerkesamler. Man må vel generelt kunne si at tyskerne som to ganger i livet har opplevet at deres penger blir verdiløse, ser på frimerkene som et investeringsobjekt kanskje i høyere grad enn en norsk samler gjør. Frimerker er selvfølgelig for en frimerkehandler en vare, som mel og gryn for en kolonialhandler. En frimerkehandler må kjøpe for å kunne ha noe å selge, som enhver annen handler. Det er derfor også en rekke annonser fra handle om hva de ønsker å kjøpe.

I Tyskland er det flere store handlerbørser i året, i Düsseldorf, Frankfurt og München — Berlin — det regnes at 10 pst. av alle tyskere samler frimerker, omsetningen regnes å være 8 ganger omsetningen i England. 3 ledende auksjonsforretninger i Tyskland har en omsetning på over 10 mill. kroner om året. Frimerkesamlerne i Tyskland må nok konkurrere med mange som kjøper frimerker for investering for å skaffe seg sine klenodier.

Rhodesia og de problemer som er forbundet med dette land i dag, gir også utslag i den filatelistiske historie — jeg nevnte allerede under Stampcollecting en interessant filatelistisk utgave. I Philatelic Trader nevnes det om Kenya, som har stoppet all postforbindelse med Rhodesia, og sender De brev til Rhodesia fra Kenya, får De det tilbake stemplet — No service — brev fra Rhodesia til Kenya vil sannsynligvis bli påført samme stempel og returnert til Rhodesia.

DE POSTZEGEL, Hoofdsekretariaat U.B.R., Werfplaats 6, Brugge. Abonnementspris 10 Belg.-fr. pr. år, utkommer 1 gang i måneden.

Igen finner vi artikler fra samlerområder som for oss er mindre kjent. Man kan ikke samle alt — selv om lysten til å spre seg ofte kan være for stor til å stå imot. Kan man ikke ha alt, så kan man i alle fall ha gleden av å lese om mange filatelistiske områder.

For eksempel en posthistorie — fergen Ostende — Dover — skipsstempler, det er jo et område vi kjenner fra vår del av verden, og enkelte har kanskje også vært borte i engelske skipsstempler.

Et meget interessant samleområde. Se Gibbons katalog om skipsstempler på engelske merker fra en lang rekke av verdens havner.

Tema-samling — romfart — har også en lenger artikkel — en god ramme for opplegg av en slik samling.

BALASSE MAGAZINE, 45—45a Rue du Midi, Bruxelles, utkommer 6 ganger i året — pris kr. 15,— pr. år.

Willy Balasse er et stort belgisk auksjons- og handlerfirma. Tidsskriftet er på nydelig papir og et vell av klisjeer over merker som Balasse har for salg. Men vi finner også her en rekke annonser fra andre handle. Tilbudene av verdens topp-rariteter med avbildninger, bl. a. fra den kjente handler W. E. Lee i London, kan få tenene til å løpe i vann for en vanlig samler — eller hva sier De til 12 pence sort Canada, Dronning Victoria i par, nydelig stemplet — enkeltvis katalogverdi av ca. 3000 pund. Ja, de første 30 merker Canada har alltid fått en filatelist til å kjenne suget i magen — men det ligger over den vanlige samlers muligheter. Men morsomt å se det, er det.

En artikkel i Balasse Magazine heftet jeg meg ved prefilateli i Belgia — en gjennomgangsartikkel, ja som Moldenhauer om norsk prefilateli. Dette er en artikkel av «blivende verdi» — Moldenhauer og Ahlström gjorde et godt arbeide her for norsk prefilateli, den belgiske er kanskje like interessant.

En artikkel om greske skipsstempler 1856—1900 er meget interessant, Grekenland og alle de områder som i dag tilhører Grekenland, men som tidligere har vært under annet herredømme, bl. a. Egeiske Øer. Det kan faktisk være gjenstand for en spesiell artikkel i tidsskriftet. Området er meget interessant — nesten like interessant som Jugoslavia.

MEKEEL'S WEEKLY STAMPS NEWS, utkommer hver uke, pris \$ 3,50. Adresse: Mekeel's box 1660, Portland Maine, USA.

Dette er et frimerketidsskrift i avisfasong både når det gjelder papir, utstyr og størrelse. En rekke annonser, en spørsmål- og svarsalte. Det er alltid interessant å se hva der kan spørres om. Hvem leser ikke Klara Klok? «Jeg kjøpte 1000 frimerker i en pakke hos en handler — katalogverdi nevnt \$ 30.—, men som jeg knapt kan få \$ 3.— for — hvordan kan det være mulig?» Det blir gitt et greit svar. — Prefilatelistisk brev — verdi? Spørgeren ble nok skuffet, når svaret var 50 cent.

En interessant artikkel om Afrika — ikke som artiklen i NFT. «Nye stater i Afrika», nei Afrika i 1880. Artiklen er ikke utfyllende, men gir leseren lyst til å studere saken — finne ut hvordan var Afrika filatelistisk inndelt i 1880. Det er jo forsåvidt en av hensiktene med en artikkel, vekke interesse for området.

STAMPS — utkommer 1 gang i uken, adresse: H. L. Lindquist Publications Inc., 153 Waverly Place, New York N. Y. 10014, \$ 4.40 pr. år.

Utgiveren av Stamps, Mr. H. L. Lindquist, er godt kjent i Norge, skrev artikler om Norge nr. 1 i Stamps i sin tid, var medlem av juryen på Norwex-utstillingen i 1955 i Kustnernes Hus i Oslo.

I Stamps finner man stadig interessante artikler innen filateli som dekker hele verden på en ganske annen måte enn de engelske og franske

tidsskrifter, man merker at USA er en verdensmakt og fanger større interesseområder.

Her finner vi i årets første nummer en artikkel om den spanske borgerkrigs frimerker — frimerker som er katalogisert i verdenskatalogene — og som i Syd-Europa er et yndet samleområde.

Hvert nummer har en spalte, Stamps markedtips — hva som menes å lønne seg å kjøpe i dag — ja, ellers var man vel ikke i USA. Det blir jo som en «Financial Times».

DEUTSCHE ZEITUNG FÜR BRIEFMARKEN-KUNDE, utkommer 2nen hver uke: adresse: 5487 Bad Ems, postfach 247, pris DM 26.40.

Her er et vel av annonser fra alle samleområder i verden, både om salg av frimerker og kjøp av frimerker, mange hyggelige komplette-ringer til ens samling kan man finne her i an-nonsene.

Artiklene er også gode — jeg nevner i fleng — Irlands filatelistiske historie (nr. 19 — 5. oktober 1965), spesialsamling Argentina, Serbiens avis-merker.

Lykkebrevet averteres til DM 50.— ubrukt — det er en ganske interessant opplysning sam-menlignet med Norgeskatalogens opplysning om Lykkebrevet. En kategorisk uttalelse — Lykkebrevet er ikke frimerke — nevnt under et fri-merke (flyktningemerke) 4 år tilbake i tiden. Når ble det mulig forresten å sende brev i Norge ufrankert uten å betale straffeporto?

Var Lykkebrevet gyldig porto? — Hvis, må vel Lykkebrevet også være frimerke — det skulle man kunne anta.

Jeg har forsøkt ved denne artikkel å gi noen små glimt av hva man kan finne av artikler og opplysninger i den utenlandske filatelistiske presse. Man kommer bort i mange filatelistiske områder man kanskje ikke før har vært opp-merksom på, ens interesse får større bredde og lysten til å «samle noe annet» vekkes.

Jeg håper at disse små glimt innen den filate-listiske verden vekker interesse — hvis den gjør det, si fra — så kommer det flere — hvis De ikke sier noe, så kommer det også flere, i tilfelle den ansvarlige redaktør samtykker.

Europeisk juniorkongress

Av F. C. Svendsen

Den 2. europeiske kon-gress for juniorfilateli ble avholdt i dagene 22. til 25 oktober 1955 i Wuppertal, Nordrhein, Westfalen, Tyskland.

Der møtte represen-tanter fra 8 forskjellige land, ialt 22 deltagere. Representert var foruten moderlandet Tyskland, Norge, Danmark, Hol-land, Luxemburg, Øster-rike, Sveits og Tsjekko-slovakia.

Det er klart at når man for første gang er til stede på en slik kon-feranse blir det jo til at man for en stor del bruker øyne og ører, for å lære mest mulig av andre.

Og vi i Norge har meget å lære: Vi har langt igjen til vi tilnærmelsesvis kommer opp mot andre land, om vi noensinne kan gjøre det. Den største vanskelighet vi her har å kjempe med, dette gjelder både arbeidet med junior og senior, er de store avstandene. Når vi f. eks. med hensyn til junior antar at vi her i Norge har et samlet an-tall på ca. 200 medl. så har f. eks: en by som Ham-burg ca. 6000 juniorer og da med mindre enn en times reise fra den ene ytterste klubb til den annen.

Bildet over disse linjer er fra svevebanen i Wuppertal. Den ble anlagt allerede før århundreskiftet og går den dag i dag, og har gjort det uten uhell hele tiden. Konvolutten er meget interessant, idet det kun er denne ene gangen det er befordret post med banen, og da til og med spesial-stempel. En liten lekkerbisken for en Tysklandssamler.

For en stor del er juniorklubbene i Mellom-Europa selvstendige. De er ikke som hos oss tilsluttet en seniorklubb, men drives med eget styre og kun tilsluttet den felles juniororganisa-sjon. Det er sammenslutninger i lag, avdelinger, områder, bydel, by, landsdel osv. for så tilslutt å stå under det særskilte juniorforbundet for hele landet. De ansvarlige ledere er alltid voksne folk. De eldre juniors blir benyttet innen klubben til instruksjon, opplæring, dommere, foredrags-holdere osv.

Om aldersgrensen for junior var det mange meninger innen de forskjellige land, men internasjonalt respekteres grensen oppad til 18 år. Det er dog et bestemt inntrykk at de unge som har vært ivrige i sin klubb, fortsetter i denne langt over denne grense, selvom de også da kan være gått inn i en seniorklubb. De blir da mere eller mindre beskjeftiget med ledelse og instruksjon i juniorklubben.

Ser man på aldersgrensen nedad, så er den alminnelig oppfatning at «tidlig krøkes, hva god krok skal bli» med andre ord, de tar inn barn allerede fra 8—9 års alderen, men selvsagt må da opplæring for disse legges an på et annet trinn enn for 12-åringene. Man inndeler så å si opplæringen i trinn, 8—10 år, 11—12 år 13—16 år og 17 år og oppover. Dette gjelder også for konkurranser, utstillinger o. l. hvor delagerne blir inndelt i tilsvarende deltagergrupper.

Lederopplæringen vies en meget stor oppmerksomhet.

Når det gjelder den alminnelige opplæring av juniorer kan det ikke gjentas ofte og kraftig nok, at vi må lære de unge å behandle et frimerke, vaske, tørke, presse, lære dem å montere ordentlig. Det syndes meget på dette felt, selv blant eldre og dessverre.

Legg f. eks. merke til en innstikkbok for en nybegynner, og fra en som har vært med og er blitt instruert på f. eks. 8—10 møter. Den første har en herlig blanding, helt usortert, til dels uvasket, mens den annen straks har fått mere orden på merkene, sortert dem landevis, vasket dem og satt dem opp ordentlig.

Konferansens første offisielle foredrag var ved dr. Portmann fra Sveits som behandlet spørsmålet om juniorsamlingen skulle bli grunnlag for den videre samling.

Det var en meget interessant utredning dr. Portmann kom med. Han mente å svare ja på spørsmålet, og belyste så dette meget vel med albumblad fra en Sveitssamling hvor man meget tydelig så juniorens utvikling fra det alminnelige generalsamlingsstadiet, og videre fremover. Eksemplene var tatt fra en og samme junior frem gjennom årene, og viste tydelig nok at i dette tilfellet var det helt korrekt å bygge samlingen ut. Selvsagt kan man ikke skjære alle over en kam. Junioren som samler alle de frimerker han eller hun kommer over, fra alle land, er også frimerkesamler, selvom en leder må ha rett til å kreve orden i samlingene. Fortrykksalbum var absolutt bannlyst. Til nød som den aller første spede begynnelse, men aldri under utstillinger eller konkurranser. Oppsetning på rene ark, plaser, innsetning, formulering, teksting var individuelle ting man må søke å opparbeide. Ved et fortrykksalbum kommer jo ikke noen av disse momentene inn i bildet. Vi skal jo prøve på å utvikle juniorenes skapende evne, få ham til å danne sin egen form.

Når så junioren hadde montert 5 ark for seg selv fikk han lov å delta i sin første konkurranse, med 10 ark deltok han i en ny konkurranse, med 16 ark på nasjonal konkurranse og med 32 ark på internasjonal konkurranse eller utstilling. Selvsagt da med alt fra ett og samme land eller tema. Diskusjonen etterpå var meget givende, men gikk alt vesentlig i samme retning som innlederen.

H. Danesch, Tyskland, som for øvrig var konferansens leder, innledet om emnet bedømmelse av juniorsamlinger.

Minst tre dommere skulle hver for seg bedømme. Det ble i henhold til F.I.P. benyttet ved kom man frem til den mest rettferdige bedømmelse. Der ble i henhold til F.I.P. benyttet tre aldersgrupper, og opptil 5 faktorer som spiller inn i bedømmelsen, forskjellig for de forskjellige aldersgrupper.

Aldersgruppe.	10/12	13/16	17/21 år
1. Helhetsinntrykk, oppstilling			
teksting	50	40	30
2. Oppbygning, bearbejdesle, idé	15	20	25
3. Merkenes kvalitet, stempel	20	20	15
4. Filatelistiske kunnskaper, ved ved motivsamling faglig bearbejdelse	10	15	20
5. Samlingens omfang	5	5	10
Totalt oppnåelig	100	100	100

Som en ser spiller det svært liten rolle om junioren mangler ett eller flere merker, maks. for denne gruppe er 5/10 p., men selvsagt må vedkommende ha kjennskap til at han mangler de og de merker, og hvilke det er, så han bør markere dem ved åpne felter. Ved foretatte prøver og bedømmelser viste det seg at man som regel kom frem til temmelig nøyaktig de samme resultat.

Det anbefales å prøve dette system i klubbene. La gjerne juniorene selv være med på bedømmelsen, de er mange ganger strengere i sine bedømmelser enn mang en dommer vil være. Det utvikler deres kritiske sans, og de lærer uendelig meget av andres og av egne feil i så henseende.

Mulighetene for et utvidet internasjonalt samarbeide mellom junior og ungdomsforbund og klubber var diskusjonsemnet innledet av hr. Liebert fra Tyskland. Meget interessant å høre, men for oss meget vanskelig å gjennomføre. Det viser seg at klubbene så å si opptrer som reiseforeninger, med til dels store offentlige tilskudd.

De arrangerer utflukter, sightseeing osv. gjerne til steder som historisk eller geografisk har en viss tilknytning til frimerker. Weekend-sammenkomster, ja helt opp til sommerturer på 14 dager eller mer. For et par år siden var en slik gruppe i Norge og lå i leir i nærheten av Hønefoss. Det ville jo vært morsomt om vi her kom så langt, men da tror jeg at antall samlere innen vår juniorgarde måtte forsøkes granske betraktelig, men det er jo her de store avstander kommer inn i bildet.

Kontakten mellom klubbene her i landet er nok altfor liten i dag, og som oppmann for juniorene her i landet hører jeg absolutt intet. Jeg vil rette en henstilling til alle klubber som driver juniorarbeide om å sende en rapport til meg over året som gikk slik at jeg får bedre rede på hvor vi står i dag.

Finske samlere ønsker bytteforbindelse med norske. En annonse i tidsskriftet «Postimerkki» koster kr. 7,— i utstempede frimerker. Prøvenr. mot 50 øre i frimerker.

Postimerkki, Hangö — Finland.

Postmuseets virksomhet i 1965

I 1965 har Postmuseet vært åpent for besøkende 216 dager, tirsdag, torsdag og fredag fra kl. 10.00 til kl. 15.00, søndag fra kl. 10.00 til kl. 15.00. Årets 2 siste uker har Postmuseet vært holdt stengt og vil i fremtiden komme til å holdes stengt i samme tidsrom, fordi man har høstet dårlige erfaringer ved besøk som skolefri ungdom og barn har avlagt i disse ukene. Ødeleggelser og tyverier er grunnen.

Samlet antall besøkende i 1965 var 3.672, derav 340 utlendinger fra 24 forskjellige land i og utenom Europa.

Postmuseet har bidradd med opplysninger om postale forhold i tidligere tider til forskjellige lokalhistorikere i bygd og by. Dette arbeid krever forholdsvis lang tid, stor nøyaktighet, samt ofte inngående arkivundersøkelser. Det er videre gitt utenlandske posthistorikere/filatelister-interesserte opplysninger i ganske stor utstrekning, og man har inntrykk av at Postmuseets besvarelser av henvendelsene har vært satt stor pris på. Det dreier seg i de fleste tilfelle om bidrag til utarbeidelsen av publikasjoner som blir tilgjengelige for offentligheten i inn- og utland.

Postmuseets filmarkiv besto ved utgangen av 1965 av 182 forskjellige filmer alle 16 mm, de aller fleste i farger og med tale (kommentering). I alt disponerer Postmuseet ved årets utgang 267 filmkopier, for det meste filmer av særlig interesse for postetatens funksjonærer, men også for andre. Bare få av filmene er egne opptak, de fleste er innkjøpt etter vurdering av kvalitet og behov. Utlånet var i 1965 tilsammen 386 filmer fordelt på 148 låntakere, derav flere utenlandske.

Postmuseet har etter evne søkt å delta i de fleste større frimerkeutstillinger i utlandet. Dette fordi man har ment og etter hvert har erfart at utenlandske filatelisters interesse for norsk filateli derved er blitt vekket og/eller betydelig styrket. — Ved slike utstillinger i utlandet følger Postmuseet sin egen politikk, uavhengig av hva mer eller mindre fremtredende norske filatelister måtte mene om eksponatenes kvalitet.

Norske filatelister vil til enhver tid ha full anledning til å besøke Postmuseet og gjøre seg kjent med dettes samlinger i sin helhet, herunder nasjonale filatelistiske sjeldenheter, som utenlandske samlere neppe vil ha synderlig interesse av å se, først og fremst fordi slike ting som regel ikke vil kunne erverves på det filatelistiske marked. Postmuseet har sett det som sin særlige oppgave å bidra til utbredelse av kjennskapet til norske frimerker blant utenlandske samlere, men det tør være klart at dette syn ikke alltid faller sammen med de interesser et fåtall norske frimerkesamlere/frimerkehandlere måtte ha. Den hittil fulgte utstillingspolitikk vil således ikke bli endret, til tross for den kritikk som i 1965 er fremkommet innen den norske filatelistiske presse.

I 1965 deltok Postmuseet i følgende frimerkeutstillinger utenlands:

1. «INTERPEX», New York, 19.—21. mars.
2. «EXEP-X», Quebec, 6.—9. mai.
3. «WIPA 1965», Wien, 4.—13. juni.
4. «ASSINDIA 1965», Essen, 28. aug.— 5. sept:

5. «EUROPA 1965», Napoli, 24. sept.—3. oktober.
6. «EUROPA a MONTECATINI», Montecatini Terme, 10.—18. oktober.
7. «FEDERATION INTERNATIONALE DES RESISTANCE», Wien, desember.

I tiden 9. april til 31. mai ble det i Postmuseets lokale arrangert en særskilt minneutstilling fra krigs- og okkupasjonstiden 1940—1945. Den omfattet aviser og blad, propagandaplakater og litteratur utgitt av den tyske okkupasjonsmakt og det norske nazistiske parti, «NASJONAL SAMLING», samt såkalte «illegale» aviser og andre skrifter utgitt av motstandsbevegelsen i Norge. Utstillingen ble holdt i anledning av 25-årsdagen for Norges besettelse av den tyske krigsmakt. Utstillingen ble godt besøkt, særlig av ungdom.

Postmuseet har ydet tilsammen kr. 46.150,— til utgivelsen av «Håndbok over Norges Frimerker» bind I og II, herav kr. 6.150,— til trykning — etter originalklisjeer — av de frimerker som er og vil bli tatt inn i håndboken i form av nytrykk.

Man har håpet at dette tilskudd fra Postmuseets side vil lette utgivelsen av håndboken betydelig. Håndbokens bind II er ennå ikke trykt.

Samarbeidet med Norsk Filatelistforbund og utenlandske filatelistiske organer har vært meget godt.

Postmuseet var representert på Norske Kunst- og Kulturhistoriske Museers årsmøte i Kristiansand S 3.—5. september 1965.

Postmuseets fond var pr. 31. desember 1965 på kr. 65.300,—.

E. Tommelstad.

Frimerkeforvalteren melder:

Førstedagsbrev — bruttoopplag av frimerker.

Til underretning meddeles at antall ekspederte førstedagsbrev med de siste frimerkeutgaver i 1965 er:

«Europa 65» 25/9:	67.150 stk.
«Harmonien» 25/10:	42.118 »
«Rondane» 29/11:	38.783 »

Bruttoopplagene for disse frimerkeutgaver er:

«Europa 65» 60 øre:	5.845.000 stk.
90 »	2.195.000 »
«Harmonien» 30 »	3.255.000 »
90 »	2.167.500 »
«Rondane» 150 »	2.247.800 »

H. Korstvedt.

Kjøp eller bytte: Skilling posthorn 1, 4 og 7 skilling.

Tannlege Narve Lømo, Ålesund.

Uvalgshafter sendes, ÷ 30/70 pst. på AFA-priser. Tar gjerne imot norske merker som bet. Ønsker å kjøpe, ev. bytte, prefilateli og bypost, T-stempler, spesialstempler, helsaker, eldre og nyere. Kontant oppgjør. Kontakt:

Åge Salin, Nærøystene.

HJELP!

Jeg mangler Norge ubrukt med gummi i prima kvalitet: 36 I, 36 II, 36 III, 38 og porto nr. 6. Kan en av NFT's lesere hjelpe meg?

Erling Dehli, Øvre Smestad vei 24 B, Oslo 3.

FH-SPALTEN

Kjære leser.

Det er nu fjorten dager siden jeg kom til Stockholm, og det har vært interessante dager. Jeg tror jeg på disse fjorten dager har sett mere frimerker på et sted enn jeg tilsammen har sett i 25 års samlervirke. Var de store auksjoner i London imponerende når det gjaldt sjeldent materielle fra alle verdens land — så må jeg nok innrømme at det lager som finnes her i Frimærkshuset av skandinaviske merker er helt overveldende. Aldri hadde jeg drømt om at noe enkelt frimerkefirma kunne sitte inne med slike kvantiteter — og i slik kvalitet at det må kunne tilfredsstille den mest kresne samlers krav.

Tanken med denne spalten er at vi hver måned skal komme med hyggelige tilbud til samlere i Norge. Tilbudene vil komme til å omfatte først og fremst norske merker, men fra tid til annen vil vi komme med slike for de andre nordiske land. En sjelden gang kan det nok og hende at vi kan tilby litt for den som samler motiv, og «klassikeren» som samler Europa kan nok også av og til få et tilbud.

Mitt foreløbige virkeområde blir merkene fra Norge og Dansk Vestindien, og jeg har allerede fått overlevert så mye materiell på disse to land at jeg alt nå kan komme med et par tilbud.

Dansk Vestindien.

Her kan vi levere så godt som de aller fleste katalognummer, men som vanlig er det vesentlig ustemplede merker. De stemplede er det heller lengere imellom. Men for den som er interessert vil jeg anbefale å sende en mankoliste. Da enkelte merker i enkelte trykk bare finnes i få eksemplarer må dette bli etter regelen om at den som kommer først til møllen får først male.

Norge.

Ved sorteringen av det materiell jeg hittil har fått overlatt har jeg funnet en hel del konvolutter med 10 øre stolpeskrift. Merkene ligger delvis sortert etter Norgeskatalogen (gammel nummerering), og er tilsynelatende ukontrollert og ugjennomgått vare, men dette kan jeg ikke på noen måte garantere. Det ser i hvert fall ut å være merker som bør egne seg utmerket for den som ønsker å fordype seg i f. eks. Facit nr. 53 — (Nk: 53), og uten garanti for innholdet kan vi levere dette i konvolutter på ca. 100 merker slik det ligger uten å være gjennomgått hverken for platefeil eller stempler til kr. 15,—. For at flest mulige skal få anledning til å skaffe seg litt tidsfordriv må vi ta forbehold om at vi eventuelt må redusere kvantumsønskene. Kvaliteten ser forøvrig bra ut, men vi kan ikke garantere denne.

Et merke som synes å mangle i mange Norge-samlinger er Facit nr. 42 — (Nk. 45 I/II). Jeg har funnet et mindre kvantum av dette merket og deriblant til og med noen postfriske blokker. Jeg har gått gjennom dette materialet, og plukket ut en hel del av de platefeil som Håndboken nevner, og kan så langt dette rekke tilby følgende:

Facit 42 a 12 øre gråbrun	stemplet	36,50
	platefeil fra 10,— til 30, kr. i tillegg	
Facit 42 c 12 øre orangebrun	postfriske	34,—
—>—	stemplet	34,—
—>—	platefeil fra 8,— til 15,— kr. i tillegg til disse priser.	
—>—	ubrukte blokker med platefeil	300,—
—>—	—>— uten platefeil	235,—

Skulle det være noen som har bruk for Facit nr. 41 (Nk 44) stemplet så kan vi og levere dette merket til en pris av kr. 220,—

Kvaliteten på 12 øres-merkene er vanlig FH-kvalitet — dvs. prima.

En utgave som har steget godt i pris i det siste er Flyktningemerkene. Blant merkene jeg har fått overlatt har jeg også funnet noen serier av disse — Facit nr. 475/476 og kan tilby postfriske serier til kr. 21,—. Er det noen som har bruk for et førstedagsbrev av denne utgave så kan vi levere dette for kr. 25,—.

Men det er kanskje de herostratisk berømte LOTTERI-MERKENE som det norske postverk «gledet» samlere med sommeren 1964 som de fleste samlere savner. For de første som bestiller flyktningemerkene kan vi også lever slike — postfriske komplette lotterisedler til kr. 60,— pr. stk. og noen få brev til kr. 80,— pr. stk.

Alle priser i norske kroner.

Hilsen

F. C. Moldenhauer jr.

Send derfor snarest Deres bestilling merket: Att. Moldenhauer adressert til:

FRIMÆRKSHUSET AB

Er vi for få?

Av Odd Graham

Slik spør F. C. Svendsen i sin artikkel i nr. 1: Etter min mening nei, men vi er for «giddaløse» for å bruke et populært uttrykk. Som replikk til Svendsen vil jeg fremkaste spørsmålet. Hvorfor holdes det så sjelden en frimerkeutstilling i Norge?

En almen oppslutning om frimerkehobbyen — filatelien — kan man først vente å få ved at det arrangeres utstillinger rundt om i landet, først og fremst på de steder hvor det fins en frimerkeklubb. Utstillinger på klubb-basis eller som regionale utstillinger som fellestilltak av flere klubber innen landsdelen eller fylket. Det skal ikke så meget til. Rundt om i vårt land sitter kvinner og menn i bestemmende offentlige stillinger som samler eller har samlet frimerker, som er interessert i ungdommens — og eldres — fritidsbeskjeftigelser og som ganske sikkert vil tre støtte til med å stille passende lokaler til rådighet eller støtte en slik utstilling på annen måte.

Vi bør tenke litt på rekrutteringen til vår hobby, få en bredere oppslutning om den. Vise det store publikum hva filatelien er — og kan være. Slik oppslutning får vi først ved utstillinger — de er vel og bra de ideer Svendsen nevner om sektorene vårt arbeid kan settes inn på, men det er ikke nok. Det store publikum må ved selvsyn få kjennskap til hva en frimerkesamling virkelig er, og hva den står for, — hvilke muligheter den gir for adspredelse, hygge og øket lærdom.

Det antydes opprettelsen av en «public relation»-komité, helst ved hjelp av et autorisert reklamebyrå eller en PR-mann. Fri og bevare oss for autoriserte reklamebyråer og PR-menn til å lede vårt arbeid for filateliens fremme. Det ble nok megen quasi-filateli det. Vi har våre klubbstyrer rundt om, og arbeidet med opplæringen innenfor de enkelte klubber eller foreninger på ligger i første rekke disse. Mange klubber praktiserer allerede dette — det er bare å finne de rette kvinner og menn som har lyst, evne og tid til å ta seg av sakene. Skal norsk filateli overlate propagandaen for vår hobby til et autorisert reklamebyrå vil et fond på 10.000,— kroner være gått med før man fikk snudd seg.

Nei — la oss sette noe inn på å få istand utstillinger rundt om i landet. Norge er tror jeg det eneste land i verden hvor utstillinger er en stor sjeldenhet, det går år mellom hver utstilling, og vår internasjonale posisjon lider under det. I våre naboland er situasjonen en annen — den ene klubb etter den annen arrangerer lokale regionale og nasjonale utstillinger — med stor tilslutning fra såvel samlerne som publikum. Presse og kringkasting gjør sitt, publikum strømmer til — og oppdager at dette er morsomt og interessant og med resultat: nye tilhengere av hobbyen, nye medlemmer i foreningene.

Det så man i oktober i fjor da det ble holdt en frimerkeutstilling i Tønsberg. Tønsberg Filatelistklubb markerte på den måten sitt 40-årsjubiléum. Ved siden av konvensjonelle samlinger med såvel klassisk som moderne materiell så man også noen motivsamlinger (jeg savnet «Hvalfangstens historie» som jo nettopp måtte være noe for en

Tønsberg-filatelist.) Det var en liten, men god utstilling. Utdrag av 38 samlinger oppstillet i Fylkesmuseets Vestfoldsal som velvilligst var stillet til klubbens rådighet. Selvom Tønsberg Filatelistklubb dessverre ikke er tilsluttet NF fortjener den en blomst for den propaganda den

gjorde for filatelien ved dette arrangement.

Jeg vet det fins overmåte meget av interesse hos norske samlere — men feilen ved de fleste av oss er at vi er for meget innadvendt, vi er oss selv nok. Her bør skje en forandring en drastisk sådan: Jeg fremkaster tanken om en «Frimerkets Dag» som man nu har i de aller fleste land. Dagen henlegges til en passende dag i året, og feires med en to — eller tredagers utstilling på nasjonal basis. Arrangementet av «Frimerkets Dag» går på rundgang blant klubbene. Dersom en klubb et år feirer et jubiléum bør arrangementet tildeles denne klubb for det bestemte år. Disse utstillinger på «Frimerkets Dag» må selvsagt få sine særstempler. Det øker publikumsinteressen og innrykket, slikt betaler seg lett.

Man lærer ikke å bygge opp en samling som skal holde nasjonal og internasjonal standard uten først å være med på de mindre utstillinger, dernest se nasjonale og internasjonale utstillinger, for så selv å delta der når samlingen er funnet verdig til det.

Se på de svenske samlere, de deltar «en masse» på de mange regionale utstillinger som arrangeres, og lærer av det. Følgen er, at Sverige i dag har antagelig ca. 100 samlinger som holder internasjonal standard. Hva har vi? Mens man vanligvis på de store utstillinger kan se utstilt 30—40 svenske samlinger, minst — er de som stiller med disse saker hos oss overlykkelige når de kan drive det til å vise et internasjonalt publikum 10—12 samlinger.

Derfor! ut av mørkerommene med de norske samlinger. Hvert år en utstilling (i forbindelse med «Frimerkets Dag»), med skikkelig bedømmelse etter FIP's regler, slik at også vi etter hvert kan tilveiebringe samlinger som er forsynt med «adgangstegnet» til en internasjonal utstilling: sølv på en nasjonal utstilling.

Jeg kaster ballen til de klubber som i årene fremover passerer jubileer (det er atskillige av dem.): Benytt anledningen til å arrangere utstillinger — på hobbybasis, derved tjener vi filatelien og bidrar til bredere oppslutning om hobbyen over alle hobbyer: frimerkenes forunderlige og lærerike verden!

Men la oss samtidig ikke glemme at frimerkesamling, filatelien, er en hobby, og jeg kan ikke avslutte dette innlegg uten å sitere hva ordfører Brynjulf Bull skrev i forordet til Norwekatalogen: «Frimerkesamling har for meg alltid stått som en av de fremste hobbyer, både fordi den har så store muligheter, gir så mange variasjoner og derfor er lett å holde vedlike fra år til år, men også fordi den er så lærerik. Jeg tenker særlig på barna og ungdommen som gjennom sin frimerkesamling har store muligheter for å innføres i geografien og delvis også historiens kunnskaper. I en frimerkesamling i dag finnes slik variasjon av forskjellige land med bilder av byer og landskaper, historiske begivenheter og person-

By- og bygdenytt

BERGENS FILATELIST-KLUB

Møte den 27. januar under ledelse av formannen Eivind Evensen, 38 medlemmer til stede. Formannen sa først minneord over Emil Christensen, USA, som var avgått ved døden. Han refererte deretter en anmeldelse og en utmeldelse. Man gikk deretter over til

Årsmøtet.

Til dirigent ble valgt F. Walter-Johannessen. Formannen leste årsberetningen som bl. a. fortalte at 1965 var det nestbeste i klubbens historie hva innmeldelser angikk, Bare 1942 med 26 nye medlemmer var bedre, mens det var tangering av 1952 med 19 nyanmeldte. Årsberetningen og regnskapet ble vedtatt uten kommentar, og styret meddelt ansvarsfrihet. Det samme var tilfelle med Husfondet. Det ble vedtatt uforandret kontingent med kr. 40,— for innenbys, kr. 30,— for utenbys og -lands, og 10 for husstands- og B-medlemmer. Valgene var samtlige enstemmige og uten motkandidater. Valgt ble til styret: Formannen Eivind Evensen, gjv., styremedlemmer Harald Huseklepp og Sigbjørn Birkeland jr. begge nye. Varamenn Trygve Madsen og Kai Lysvold, begge gjv. Revisor Gerhard Kahrs, gjv., med John Sjurseth som varamann. Husfondet ble gjv. på Chr. Sveaass, Finn Amundsen og Gustav Erichsen. Rådet gjv. på F. C. Svendsen, Falck-Jørgensen og Lars Haukaas. Det ble ikke valgt representanter til Norsk Filatelistforbund da det antagelig blir vedtektsendringer på landsmøtet i pinsen. Valget derfor utsatt til etter landsmøtet. Til vararepresentant for resten av perioden ble valgt Gustav Erichsen. Gustav Erichsen ble også valgt til klubbens kasserer utenom styret. Etter årsmøtet fortalte Lars Haukaas om biblioteket.

Til slutt takket formannen for tilliten, og rettet en varm takk til de uttredende styremedlemmer visformannen Harald Manum og kassereren John Sjurseth, for mange års trutt og godt arbeid.

DRAMMENS FILATELIST KLUB

Møte nr. 390 10/1, under ledelse av formannen, E. Langerud.

Tønsbergklubben meddelte at den aktet å avholde auksjon 18/4 og ønsket å få tilsendt objekter — minsteverdi 5 kroner.

Ny medlemsliste er utarbeidet av kassereren. Listen vil bli mangfoldiggjort og utsendt til medlemmene.

Aftenens foredragsholder, ingeniør Haakon Hellner, tok oss så med til sydligere breddegrader. Denne gang til Bosnien — Herzegovina, som i 1918 ble innlemmet i det storserbiske rike Jugoslavia, og fra da av opphørte å være egen frimerkestat.

I 1879 mens de var under forvaltning av Østerrike fikk Bosnien og Herzegovina sine egne frimerker, men av politiske grunner bærer disse første merker intet landsnavn, heller ikke myntsort, kun et tall for verdien, og den østerrikske ørn pryder midtpartiet. Inntil 1895 var merkene trykt i litografi, men siden i boktrykk. Merkene har en masse forskjellige tagginger frem til 1910, men siden mere konstant 12½. I 1906 utkom en stor og meget vakker bildeutgave, som var grunnen til at Hellner begynte å samle disse merker. I denne utgave med senere suppleringsverdier finnes en masse interessante oppgaver. En amerikansk samler har holdt på i 25 år med denne ut-

ligheter at fantasien settes i sving og fordrer mer kunnskap om de land og forhold som frimerkene bringer en i kontakt med.

Selv har jeg aldri helt ut forstått frimerkesamlingen når den forlater hobbyens ansvarsløse område og blir til vitenskap eller økonomisk spekulasjon. Hvis det går så meget alvor i tingene at interessen blir så altomslukende at den fordriver all annen interesse og hvor sansen for de økonomiske verdier som samles innenfor albumspermene, blir det alt oppslukende, da er etter min mening moroen borte, og det er grunn til å rope et varsko.»

Dette varsko har man hatt grunn til å rope forlenget. Alt for mange samlere, i alle land, har nok passert grensen mellom hobby og business. En medvirkende årsak hertil er den etter min mening ganske tåpelige public-relation virksomhet man opplever foran alle utstillinger av noen betydning: besøk utstillingen, du vil få se de og de hundretusen kroners samlinger, frimerker for tilsammen en 20—30—50 mill. kr. i verdi. Slikt skremmer heller folk fra filatelen enn bidrar til å vinne nye dyrkere av frimerkesamling. I det små er dette med verdien også årsak til at man opplever det triste faktum at byttehefter til verdi ca. 5000,— rett og slett forsvinner på et klubbmøte. Gleden over å samle er blitt avløst av besettelsen og jakten etter verdiene. Og man hører fra flere klubber at interessen for det som foregår på møtet, kåseri, foredrag eller diskusjon er heller liten, — til gjengjeld florerer byttevirksomheten ved langbord og småbord, dertil et ivrig studium av katalogenes verdiansettelser. Et forhold som burde være bannlyst inntil møteprogrammet er avvirket og møtet hevet.

For det er så riktig som det er sagt av Svendsen: Ingen skal gå fra et møte i en klubb uten å ha lært noe nytt. Klubbene bør begynne innenfra med sin propaganda for frimerkesamling, arrangere møtene i samsvar med formålsparegrafene i sine lover, aktivisere medlemmene slik at de følger gleden ved å samle enten det skjer på den ene eller andre måten. Der ligger først og fremst oppgaven for styrene, i Forbund som i klubbene, og vi trenger ingen mer eller mindre mannsterk PR-komité for å sette dette i verk. Aller minst ved hjelp av et autorisert reklamebyrå. Kan vi ikke selv legge vårt arbeid for vår hobby slik an at opplysning og opplæring foregår i klubbene, og dertil holde en utstilling hvert år, er det grunn til å rope et varsko.

gave. Da keiser Frantz Josef i 1910 fylte 80 år kom en ny utgave av samme serie tagget 12½.

Hellner betegnet dette land for et meget interessant samleområde, og trodde at den som ville forsøke seg ville finne at det gikk an å lage ganske gode samlinger til en rimelig pris. Han uttalte til slutt håpet om å ha gitt søtet til mere interesse for landet og dets frimerker.

Samlingen ble så lagt ut til gjennomsyn og ivrig beskuet av medlemmene.

24 medlemmer var til stede på møtet.

MOSS FILATELISTKLUBB

Årsmøte den 24. jan. 29 medlemmer var til stede. Møtet ble ledet av formannen, Bjørn Schjolden.

1. Formannen ble valgt til dirigent, og den fra-tredende sekretær til referent.
 2. Styrets årsberetning for 65 ble lest av sekretæren. Av beretningen fremgikk det at det var holdt i alt 11 møter i løpet av året. Ved årets utgang hadde klubben 51 medlemmer, men 8 nye har meldt seg og blir regnet som medlemmer fra 1. jan. 66. Gjennomsnittstallet på fremmøtte har vært 24 mot 18 året før. De utlodninger som har vært holdt på møtene, har innbragt kr. 550,—. Til gevinster har styret kjøpt inn frimerker. Klubbens samling av frimerker stemplet MOSS, har økt fra 222 til 275. Til denne samlingen er anskaffet et pent Norgesalbum. — Beretningen ble godkjent uten kommentarer.
 3. Klubbens regnskap ble fremlagt av kassereren. Det viste en nettofortjeneste på kr. 209,94. Kassereren kunne fortelle at bare 2½ års kontingent var utestående ved oppgjøret. Etter at det var fremkommet et par bemerkninger ang. noen poster i regnskapet, ble dette godkjent.
 4. Byttelederens redegjørelse og regnskap viste et salg for ca. 6000,— kr. i 65. Nettofortjenesten beløp seg til kr. 253,66. Redegjørelsen viste at et meget stort antall utvalg fra inn- og utland har sirkulært blant de interesserte medlemmer. Redegjørelse og regnskap ble godkjent uten kommentarer.
 5. Valg. I styret ble følgende gjenvalgt for en 2-års-periode: Viseformann Leif O. Merlie, kasserer Einar Andersen og sekr. Helge Frøyset. Som juniorkasserer for ett år valgtes Hans Petter Grønvold. Formannen Bjørn Schjolden og byttelederen Frank Røraas stod ikke på valg.
 6. Under eventuelt redegjorde Stark, klubbens arkivar, for samlingen av merker stemplet MOSS, og han benyttet anledningen til å oppfordre medlemmene til å være på utkikk etter flere bidrag til samlingen.
- Møtet fortsatte deretter som vanlig medlemsmøte nr. 343.

Stark ga en orientering om regler for deltagelse i og bedømmelse ved utstillinger som OFK skal avholde for juniorer. Det ble enstemmig vedtatt å holde en intern konkurranse, særlig med tanke på juniormedlemmene.

Stark fortsatte deretter sin frimerkekavalkade med årene 1906 og 1907. Kveldens konkurranse gjaldt særstempler fra 1965. Vinner ble Henriksen. Deretter var det utlodning. Før samværet fortsatte i mer uformelle former, ble de nye medlemmer formelt opptatt. De som ikke har vært nevnt før er disse: Tor Solberg, Våler i Østfold, Terje Solberg, «Bjerkelia» pr. Moss. Knut

Pettersen, Nokiavn, 12, Jeløy. Odd M. Jacobsen, Rygge st. Per Wilhelmsen, Holtevegen 12, Rygge. Sverre Chr. Johansen, Birkebeinervei. 10, Moss.

Klubbens møtedager utover våren er mandagene 14/2, 7/3, 28/3, 18/4 og 9/5.

OSLO FILATELISTKLUBB

Møte nr. 1573 13. desember på Holmenkollen Sportsrestaurant. Til stede var 26 medlemmer og 5 gjester. Det ble først holdt et kort ordinært møte før man begav seg det bugnende julebord i vold. Formannen i Festkomiteen, Sommerfeldt ønsket velkommen, mens klubbens formann, Wibe-Due strødde noen betraktninger omkring den felles hobby. Helge Reff takket for maten med vanlig esprit.

Det ble i aftenens løp opplyst at hele 17 medlemmer hadde gjort seg fortjent til 25-årsnålen. De få, men entusiastiske deltakere, fortsatte festen inn i morgendagens første time.

Møte nr. 1574 3/1 under ledelse av formannen, Per Wibe-Due. Til stede 77 medlemmer og 1 gjest.

Som møtets hovedpost var to fargefilmer utlånt av den kanadiske ambassade. Til slutt avviklet Per Widerøe på sin vanlige lune måte aftenens gratislotteri.

TROMS FILATELISTKLUBB

Møte nr. 327 23. april på Bangsunds kontor. Til stede 8 medlemmer. Fra Grimsbyklubben var kommet forespørsel om hvor mange rammer vi skulle ha på utstillingen 19—30. oktober. Wilhelmsen påtok seg å ordne med deltakelsen.

Møte nr. 328 19 juli avslutningsmøte på vårsesongen, og sin vane tro var det forlagt til et hyggelig sted utenfor byen. I år hadde Bangsund velvilligst stillet sin hytte i Stønnesbotn til disposisjon, og det var blitt avtalt med Hålogaland Filatelistklubb at det samtidig skulle være et fellesmøte mellom de to klubbene for å kunne la medlemmene få anledning til å bli nærmere kjent med hverandre.

Den filatelistiske delen av programmet sørget nestformannen for med et lite kåseri om monterring, og teksting av samlinger, og demonstrerte sine synspunkter med noen av sine egne samlinger. Harstad-klubbens medlemmer hadde også tatt med seg en del samlinger som viste at disse arbeider minst like aktivt som «gammelkara» fra Tromsø.

At gjestene satte pris på dette fellestiltaket kan man kanskje ta som et synlig tegn på at Bangsund ble overrakt en riktig festlig minneplakett under en enkel høytidelighet.

Møte nr. 329 28. september på Bangsunds kontor. Til stede 7 medlemmer.

Formannen viste til de nye lover som var gjen-gitt i tidsskriftet. De fleste av medlemmene hadde dessverre ikke hatt tid til å sette seg inn i dette stoff, så en fant det formålsløst å ta emnet opp til alminnelig debatt.

Møte nr. 330 fellesmøte med juniorene 15. oktober. Til stede var 8 medlemmer og 9 juniorer.

Marcussen hadde tatt med seg førsteutgaven av det medlemsblad klubben utga for 38 år siden. Det het «Frimerket». Lederen var skrevet av av-døde postmester Eriksen.

Det ble meddelt at klubbens ganske omfattende bibliotek nå er flyttet fra sentralbiblioteket til Wilhelmsens kontor.

Redaksjonen avsluttet 2. februar.

FINNLAND-OFFERTE

Noteringene forsetter merker i god kvalitet, x = postfriske, ikke spor av hengsler, o = stemplet.

AFA nr.:	x	o	AFA nr.:	x	o
613 UIT	1,40	0,30	368—71 Røde Kors	2,50	2,50
611—12 Jean Sibelius	2,—	0,70	366 Frimerkeutstilling	30,—	30,—
608—10 Tuberkulose	3,—	2,—	357—59 Tuberkulose (barn)	2,—	2,—
606—07 A. Gallen-Kallela	2,—	0,70	353—56 Røde Kors	3,—	3,—
605 Int. Samarbeidsår	1,50	0,50	343—47 Tuberkulose (barn) ...	2,50	2,50
604 K. J. Ståhlberg	1,40	0,30	314—17 Røde Kors	1,75	1,75
603 Komm. selvstyre	1,40	0,30	297—301 Sport	2,—	2,—
602 VM i ishockey	1,40	0,30	293—96 Røde Kors	1,75	1,75
601 Legeforbundet	1,50	0,50	285—88 ———	3,50	3,50
597—600 Røde Kors	7,—	4,—	278—81 ———	6,—	6,—
596 E.N. Setälä	3,—	0,30	261—65 ———	10,—	10,—
595 Konstnärsgillet	2,—	0,30	255—60 Mannerheim	6,—	6,—
594 M. A. Castren	2,—	0,30	249—54 Ryti	6,—	6,—
592—93 Finnair	3,—	0,90	246—48 Wiborg	2,—	2,—
591 Landskap 5.00	12,—	8,—	240—43 Røde Kors	20,—	20,—
590 Landskap 2.00	5,—	2,—	229—32 ———	8,75	8,75
585 Folkrepresentasjonen ..	1,50	0,30	225—28 ———	60,—	11,50
584 Europa	1,70	0,70	220—23 Postverket	10,—	7,—
581—82 Lutherske verdensforb..	1,70	0,60	215—17 VM på ski	30,—	30,—
578—80 Røde Kors	5,—	3,—	211—14 Røde Kors	22,—	11,50
577 FAO	1,40	0,50	207—09 ———	70,—	11,50
564—76 Myntreformen	16,—	3,25	201—03 ———	11,—	11,—
559—61 Tuberkulose (Dyr)	4,50	3,—	198—200 Kalevala	12,—	4,50
551—53 Jernbanen 100 år	3,—	1,10	195—97 Røde Kors	5,—	5,—
544—46 Tuberkulose (Dyr)	4,50	1,10	194 Aleksis Kivi	3,75	2,75
541 Åbo slott	4,—	0,30	191—93 Røde Kors	5,—	5,—
536—38 Røde Kors	4,—	3,—	188—90 ———	6,50	6,50
533—34 Europa	3,50	0,90	179—81 ———	8,75	
524 Frimerkeutstilling	8,50	8,50	178 Svinhufvud	3,75	2,50
517—19 Tuberkulose (Blomster)	6,—	4,—	175 Pro Filatelia	60,—	
501—03 Tuberkulose (Blomster)	5,—	4,—	173—74 Frimerket 75 år	6,50	
498 Flypost	9,—	2,—	171—72 Litteratur	20,—	8,—
496—97 VM på ski	3,50	2,50	168—70 Røde Kors	30,—	
490—92 Røde Kors	9,—	9,—	167 Zeppelin	190,—	
486—88 Tuberkulose (Dyr)	3,50	2,—	164—66 Røde Kors	11,—	
480 Speider	4,—	0,60	137—38 Frimerkeutstilling	30,—	40,—
475—78 Røde Kors	6,—	5,—	127—36 Posthorn	8,—	
472—73 Svaner	13,—	2,—	124 B Hakekors 25 mk	17,—	
468—70 Tuberkulose (fugler) ..	3,50	2,—	105 Røde Kors	1,75	6,—
463 Finlandia	8,75	8,75	93—96 Overtrykk	4,—	2,—
463 " Tete-beche par	17,50	17,50	84—87 "	2,—	2,—
457—59 Telegrafverket	3,25	2,—	83 Wasa 5 mk	70,—	100,—
425 Lahti	1,80	0,80	76—82 Wasa	5,—	10,—
450—52 Tuberkulose (Fisker) ..	3,75	3,75	87—75 Løve	30,—	1,50
449 Oulu	1,80	0,80			
445 Frimerkeutstilling	22,—	22,—	Komplette serier		
441—43 Tuberkulose (Insekter) .	3,75	3,75	564—614 Komplet 1963—65	82,—	30,—
432—39 Løvetype	10,—	0,80	539—563 " 1961—62	32,—	9,—
429—31 Røde Kors	5,—	5,—	510—538 " 1959—60	50,—	20,50
425—27 Tuberkulose (Dyr)	6,50	6,50	480—509 " 1957—58	57,—	23,—
420—22 Tuberkulose (fugler) ..	6,50	6,50	444—479 " 1955—56	78,50	50,—
419 Sjakk	2,—	2,—	423—443 " 1953—54	27,—	14,—
414—16 Røde Kors	5,—	5,—	385—422 " 1950—52	55,—	29,50
406—09 Olympiaden	2,90	2,90	350—384 " 1948—49	65,—	58,—
403—05 Tuberkulose (fugler) ..	6,50	6,50	314—349 " 1946—47	18,—	13,—
399—401 Røde Kors	3,—	3,—	285—313 " 1944—45	16,50	10,—
395—97 Helsingfors	2,25	2,—	240—284 " 1941—43	61,50	50,—
392—94 Tuberkulose (blomster)	5,—	5,—	224—239 " 1939—40	75,—	18,—
391 Flypost	9,—	4,—	204—223 " 1937—38	145,—	55,—
384 UPU	2,75	2,75	188—203 " 1933—36	40,—	35,—
372—74 Tuberkulose (blomster)	1,50	1,50			

Send Deres mankoliste over Finnland.

Våre priser er i netto norske kroner og uten forpliktelse. Oppgjør forskudd pr. sjekk, postanvisning, postgiro Finnland 25010 eller pr. postoppkrav. OBS! Ikke postoppkrav over nkr. 450,—. Portofri leveranse av alle ordre på frimerker til minst nkr. 100,—. Returret innen 8 dager. OBS! Ordre under kr. 20,— ekspederes kun mot kontant + porto, gjerne i form av kurserende postfriske frimerker.

Frimerkeforretningen LAURI PELTONEN - Hangö, Finland

ALLE NORSKE FRIMERKER

kjøpes kontant. Innkjøpsliste (oktober 1965) over brukte og ubrukte frimerker samt førstedagsbrev sendes mot kr. 1,80 i ubrukte frimerker.

ANTON HOLMBOE

Frimerker en gros.

Prof. Dals gate 53 B, Oslo 3. Telf. 55 12 25.

Medlem Norsk Frimerkehandler Forening.

Godt utvalg

i norske og skandinaviske frimerker. Pakker fra alle land.

Albums — Kataloger — Rekvisita etc.

S. D. MELBYE

Frimerkeforretning,

Universitetsgaten 11 — Oslo —

Medlem Norsk Frimerkehandler Forening.

Besøk

Postmuseet

Åpningstider:

Søndag	kl. 12—15
Tirsdag	» 10—15
Torsdag	» 10—15
Fredag	» 10—15

PRISLISTE OVER NORSKE FRIMERKER

Januar 1966

utgitt av Norsk Frimerkehandler Forening
til salgs i alle frimerkeforretninger.

Pris kr. 2,— + porto 30 øre.

gir maksimal beskyttelse for
Deres frimerker.

Gode norske og utenlandske kilovarer kan vi nå levere. Tar gjerne i bytte norsk massevarer opptalt pr. 100 eller 1000. Tilbyr Olympiamerkene 1952, stemplet Holmenkollbakken 15—2—52 på spesialark à kr. 10,—. Prislister gratis.

TUBFRIM. Nesbyen.

Massevarer Sverige kjøpes: Ringtype — Oscar II — Siffertype — Løve — Gustav V i medaljong — Post emblem — Gustav V 1921—36 og 1939—48 og Tjenestemerker.

Terje Holm, Langli p. å. NORGE.

Sirkulasjonsklubben «EKKO» har mange norske medlemmer, men opptar gjerne flere. Ønsker De å bli medlem av en absolutt hederlig klubb med fine utvalg, så skriv etter våre regler.

«EKKO», Holmevengen 13, Højberg, Danmark.

Jeg søker danske, norske og svenske frimerker. Tilbyr nyere minne- og jubileumsmerker. Bytte etter katalog.

Kari Lehtinen, Pankinportti 18, Lahti, Finland.

«Gir for hver norsk Rek-etikett som mangler i min samling 25 forskjellige frimerker etter mitt valg.»

Per Löfström, Krokusv. 29, Lidingö, Sverige.

Verdens dyreste frimerker kan vi ikke skaffe Dem, men sirkulasjonsforeningen «NORD-FRI» opptar i disse dager medlemmer i sin virksomhet. Planer om å selge og kjøpe gode merker kan De nå realisere. Skriv etter foreningens statutter som tilsendes Dem portofritt.

Sirkulasjonsforeningen «NORD-FRI», Pavelsgt. 5, Oslo 4.

Mine siste prislister sendes mot 75 øre til porto. Skriv i dag. Norsk postforseglet kilovare kjøpes. **Tom Kallevig, Nobelsgate 1, Oslo. 2.**

Send 100—200 merker fra ditt land, og du vil motta samme antall fra Nederland. Søker venner over hele verden.

J. F. Boereboom, Hyacinthstraat 49, Utrecht, Nederland.

Tilbud ønskes på: 2 brev påsatt alm. norske frimerker med stempel: «Conférence Européenne des Horaires» utgitt 26/IX—6/X 1951 i Oslo.

F. C. Moldenhauer, Boks 65, Minde.

Bytter frimerker fra Finnland, Tyskland, Polen, Sveits, Frankrike, Italia, Holland, etter mankoliste. Michel basis. Bytter også førstedagsbrev.

O. Bogdanow, Oppipojantie 1, Helsingfors 64, Finland.

Suche Tauschpartner in Norwegen. Korrespondenz i Finnisch oder Deutsch. Basis Michel. Senden Sie Fehlliste über Finnland.

Aulis Seppäläinen. Kangask. VR 22 a 1, Pieksämäki, Finland.

Når De skriver — nevnt at De så annonsen i NFT.

Vi selger ubrukte norske frimerker, frimerkehefter, tjenestemerker, aerogrammer, kortbrev, postkort og tjenestepostkort til pålydende pris.

Det gjelder også en del frimerker m. m. som ikke lenger er til salgs ved poststedene.

Postverkets frimerkesalg til samlere mottar også abonnement på nye norske frimerker m. m.

Salgsliste, bestillingsseddel og nærmere orientering om abonnementsvilkår sendes på anmodning.

Er De i Oslo, anbefaler vi Dem et besøk i vårt nye ekspedisjonslokale i Kirkegt. 20, 1 etasje, som er åpent fra kl. 8,30—17,00 (lørdager fra kl. 8,30—15.00).

OSLO SENTRUM POSTKONTOR, OSLO 1

Salg av brukte frimerker i kilopakninger

En kilopakning med brukte frimerker inneholder usorterte deler av adressekort og postanvisninger påsatt avstemplede frimerker.

Det er Postfolkenes salgskontor for brukte frimerker, Oslo 1, som forestår salget etter følgende ordning:

Innen 31. mars 1966 kan interesserte gi anbud på et særskilt anbudskort. Etter fristens utløp ordnes anbudene i fallende skala etter høyeste anbud, og kilovaren leveres i samme rekkefølge så langt årets produksjon rekker.

I tillegg til anbudsprisen kommer omsetningsavgift og porto for forsendelsen av kilopakningene, som ekspederes pr. postoppkrav.

Salget av brukte frimerker i kilopakninger skjer som tidligere uten garanti for kvaliteten av innholdet.

Anbudskort kan fås på postkontorene.

POSTFOLKENES SALGSKONTOR FOR BRUKTE FRIMERKER

Når De skriver — nevnt da at De så annonsen i NFT.

Herr Eigil Andreassen,
Houensgt.
Skien.

Adresseforandring meldes til

NFT's forretningsfører
Boks 875 Sentrum,
Oslo 1.

BOKTRYKK
DYPTRYKK
OFFSETTRYKK
BOKBINDERI
KARTONASJEFABRIKK
KONVOLUTTFABRIKK
PAPIRFABRIKK
PAPIR OG KONTORSAKER
EN GROS
FORLAGSVIRKSOMHET

EMIL MOESTUE A/S

Utsalg og trykksak-kontor

SKIPPERGATEN 38 – 40, OSLO

Sentralbord 42 68 70

LEVERANDØR AV FRIMERKER TIL DET NORSKE POSTVERK

Pris kr. 2.50